உ

சிவமயம்.

ஓம்குஹப்ரஹ்மணேநம:

சிறுநூற்றிரட்டு.

பாம்பன்:

ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த பிரபந்தங்களுட்
பொருளிற் பெரியனவாய் உருவிற்சிறியனவாயுள்ள
பத்து அடங்கியிருக்கின்றன.

2 - ஆம் பதிப்பு, 400 - பிரதி.

பல்லாவரம்:

டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அணா - 3.

1917.

இப்புத்தகத்திலடங்கிய நூல்கள்.





" மடமோட்டுங் கருணைதனை மறவேனெஞ்
சுளவளவும் மாற்றார் நூலைத்
தொடமாட்டே னவருரைக்கு முரைகேளே
னனியாயத் தொடக்கர் கோட்குட்
படமாட்டே னருள்சுரந்து விளையவொரு
மொழிப்பயனிற் படரு நோக்கம்
விடமாட்டே னினிதளித்தி யெனதுருகப்
பிரமமென விளங்கெம் மானே." [திருப்பா]

சிவமயம்.

ஓம்குமாரகுருப்யோநமஃ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்முககவசம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமா யவனி யாகி யறியொணாப் பொருள தாகித்
தொண்டர்கள் குருவு மாகித் துகளறு தெய்வ மாகி
எண்டிசை போற்ற நின்ற வென்னருளீச னான
திண்டிறற் சரவ ணத்தான் றினமுமென் சிரசைக் காக்க. (க)

ஆதியாங் கயிலைச் செல்வ னணிநெற்றி தன்னைக் காக்க
தாதவிழ் கடப்பந் தாரான் றானிரு நுதலைக் காக்க
சோதியாந் தணிகை யீசன் றுரிசிலா விழியைக் காக்க
நாதனுங் கார்த்தி கேய ணாசியை நயந்து காக்க. (உ)

இருசெவி களையுஞ் செவ்வே ளியல்புடன் காக்க வாயை
முருகவேள் காக்க நாப்பன் முழுதுநற் குமரன் காக்க
துரிசறு கதுப்பை யானைத் துண்டனார் துணைவன் காக்க
திருவுடன் பிடரி தன்னைச் சிவசுப்ர மணியன் காக்க. (ங)

ஈசனும் வாகு லேய னெனதுகந் தரத்தைக் காக்க
தேசுறு தோள்வி லாவுந் திருமகண் மருகன் காக்க
ஆசிலா மார்பை யீரா றாயுதன் காக்க வென்றன்
ஏசிலா முழங்கை தன்னை யெழிற்குறிஞ் சிக்கோன் காக்க. (ச)

உறுதியாய் முன்கை தன்னை யுமையிள மதலை காக்க
* தறுகணே றிடவே யென்கைத் தலத்தைமா முருகன் காக்க
புறங்கையை யயிலோன் காக்க பொறிக்கர விரல்கள் பத்தும்
பிறங்குமால் மருகன் காக்க பின்முது கைச்சேய் காக்க. (ரு)

ஊணிறை வயிற்றை மஞ்ஞை யூர்தியோன் காக்க வம்புத்
தோணிமிர் சுரேச னுந்திச் சுழியினைக் காக்க குய்ய
நாணினை யங்கி கௌரி நந்தனன் காக்க பீஜ
ஆணியைக் கந்தன் காக்க வறுமுகன் குதத்தைக் காக்க. (சா)

எஞ்சிடா திடுப்பை வேலுக் கிறைவனார் காக்க காக்க
அஞ்†சக னமொரி ரண்டு மரன்மகன் காக்க காக்க
விஞ்சிடு பொருட்காங் கேயன் விளரடித் தொடையைக் காக்க
செஞ்சர ணேச வாசான் றிமிருமுன் றொடையைக் காக்க. (எ)

ஏரகத் தேவ னென்றா ளிருமுழங் காலுங் காக்க
சீருடைக் கணைக்கா றன்னைச் சீரலை வாய்த்தே காக்க
நேருடைப் பரடி ரண்டு நிகழ்பரங் கிரியன் காக்க
சீரிய குதிக்கா றன்னைத் திருச்சோலை மலையன் காக்க. (அ)

---

* தறுகண்=அஞ்சாத்தன்மை. † ஜகாப்ரதேசம்.

ஐயுறு மலையன் பாதத் தமர்பத்து விரலுங் காக்க
பையுறு பழநி நாத பரனகங் காலைக் காக்க
மெய்யுடன் முழுது மாதி விமலசண் முகவன் காக்க
தெய்வநா யகவி சாகன் றினமுமென் னெஞ்சைக் காக்க. (௯)

ஒலியெழ வுரத்த சத்தத் தொடுவரு பூதப் ரேதம்
பலிகொளி ராக்க தப்பேய் பலகணத் தெவையா னாலுங்
கிலிகொள வெனைவேல் காக்க கெடுபரர் செய்யுஞ் சூன்யம்
வலியுள மந்த்ர தந்த்ரம் வருத்திடா தயில்வேல் காக்க. (௧௦)

ஓங்கிய சீற்ற மேகொண் டுவணிவில் வேல்சூ லங்கள்
தாங்கிய தண்ட மெஃகந் தடிபர சீட்டி யாதி
பாங்குடை யாயு தங்கள் பகைவரென் மேலே யோச்சின்
தீங்குசெய் யாம லென்னைத் திருக்கைவேல் காக்க காக்க. (௧௧)

ஔவிய முளரூ னுண்போ ரசடர்பே யரக்கர் புல்லர்
தெவ்வர்க ளெவரா னாலுந் திடமுட னெனைமற் கட்டத்
தவ்வியே வருவா ராயிற் சராசர மெலாம்பு ரக்குங்
* கவ்வுடைச் சூர சண்டன் கையயில் காக்க காக்க. (௧௨)

கடுவிடப் பாந்தள் சிங்கங் கரடிநாய் புலிமா யானை
கொடியகோ ளுய்கு ரங்கு கோலமார்ச் சாலஞ் சம்பு
நடையுடை யெதனு லேனு நானிடர்ப் பட்டி டாமற்
சடிதியில் வடிவேல் காக்க சானவி முளைவேல் காக்க. (௧௩)

---

* கவ்வு - 'கயவு' என்பதன்விகாரம். கயவு=பெருமை.

ஙகாமே போற்ற ழீஇ ஞானவேல் காக்க வன்புள்
சிகரிதே ணண்டுக் காலி செய்யனே ருலப் பல்லி
நகமுடை யோந்தி பூரா னளிவண்டு புலியின் பூச்சி
உகமிசை யிவையா லெற்கோ ரூறிலா தைவேல் காக்க. (கச)

சலத்திலுய் வன்மீ னேறு தண்டுடைத் திருக்கை மற்றும்
நிலத்திலுஞ் சலத்தி லுந்தா னெடுந்துயர் தரற்கே யுள்ள
குலத்தினு ஞன்வ ருத்தங் கொண்டிடா தவ்வவ் வேளை
பலத்துட னிருந்து காக்க பாவகி கூர்வேல் காக்க. (கரு)

ஞமலியம் பரியன் கைவே னவக்கிர கக்கோள் காக்க
சமவிழி நோய்க டந்த சூலையாக் ராண ரோகம்
திமிர்கழல் வாதஞ் சோகை சிரமடி கர்ண ரோகம்
எமையணு காம லேபன் னிருபுயன் சயவேல் காக்க. (கசு)

டமருகத் தடிபோ னைக்குந் தலையிடி கண்ட மாலை
குமுறுவிப் புருதி குன்மங் குடல்வலி யீழை காசம்
நிமிரொணு திருத்தும் வெட்டை நீர்ப்பிர மேக மெல்லாம்
எமையடை யாம லேகுன் றெறிந்தவன் கைவேல் காக்க. (கஎ)

இணக்கமில் லாத பித்த வெரிவுமா சுரங்கள் கைகால்
முணக்கவே குறைக்குங் குஷ்ட மூலவெண் முளை தீ மந்தஞ்
சணத்திலே கொல்லுஞ் சன்னி சாலமென் றறைபு மிந்தப்
பிணிக்குல மெனையா ளாமற் பெருஞ்சத்தி வடிவேல் காக்க.

தவனமா ரோகம் வாதஞ் சயித்திய மரோச கம்மெய்
சவறவே செய்பு மூலச் சூடிளைப் புடற்று விக்கல்

அவதிசெய் பேதி சீழ்நோ யண்டவா தங்கள் சூலை
எவையுமென் னிடத்தெய் தாம லெம்பிரான் றிணிவேல் காக்க.

நமைப்புறு கிரந்தி வீக்க நணுகிடு பாண்டு சோபம்
அமர்த்திடு கருமை வெண்மை யாகுபஃ றொழுநோய் கக்கல்
இமைக்குமுன் னுறுவ லிப்போ டெழுபுடைப் பகந்த ராதி
இமைப்பொழு தேனு மென்னை யெய்தாம லருள்வேல் காக்க.

பல்லது கடித்து மீசை படபடென் றேது டிக்கக்
கல்லினும் வலிய நெஞ்சங் காட்டியே யுருட்டி நோக்கி
எல்லினுங் கரிய மேனி யெமபடர் வரினு மென்னை
ஒல்லையிற் றார காரி ஓம்ஐம் ரீம்வேல் காக்க. (உக)

மண்ணிலு மரத்தின் மீது மலையிலு நெருப்பின் மீதும்
தண்ணிறை ஜலத்தின் மீதுஞ் சாரிசெய் யூர்தி மீதும்
விண்ணிலும் பிலத்தி னுள்ளும் வேறெந்த விடத்து மென்னை
நண்ணிவந் தருளார் சஷ்டி நாதன்வேல் காக்க காக்க. (உஉ)

யகரமே போற்சூ லேந்து நறும்புயன் வேன்முன் காக்க
அகரமே முதலா மீரா றம்பகன் வேல்பின் காக்க
சகரமோ டாறு மானோன் றன்கைவே னடுவிற் காக்க
சிகரமின் றேவ மோலி திகழைவேல் கீழ்மேல் காக்க. (உங)

ரஞ்சித மொழிதே வானை நாயகன் வள்ளி பங்கன்
செஞ்சய வேல்கி ழக்கிற் றிறமுடன் காக்க வங்கி
விஞ்சிடு திசையின் ஞான வீரன்வேல் காக்க தெற்கில்
எஞ்சிடாக் கதிர்கா மத்தோ னிகலுடைக் கரவேல் காக்க. (உச)

லகாமே போற்கா ளிங்க னல்லூட னெளிய நின்று
தகாமர்த் தனமே செய்த சங்கூதி மருகன் கைவேல்
நிகழெனை நிருதி திக்கி னிலைபெறக் காக்க மேற்கில்
இகலயில் காக்க வாயு வினிற்குகன் கதிர்வேல் காக்க. (௨௫)

வடதிசை தன்னி லீசன் மகனருட் டிருவேல் காக்க
விடையுடை யீசன் திக்கில் வேதபோ தகன்வேல் காக்க
நடக்கையி லிருக்கு ஞான்று நவில்கையி னிமிர்கை யிற்கீழ்க்
கிடக்கையிற் றூங்கு ஞான்று கிரிதுளைத் துளவேல் காக்க. (௨௬)

இழந்துபோ காத வாழ்வை யீயுமுத் தையனார் கைவேல்
வழங்குநல் லூணுண் போது மால்விளை யாட்டின் போதும்
பழஞ்சுரர் போற்றும் பாதம் பணிந்துநெஞ் சடக்கும் போதுஞ்
செழுங்குணத் தோடே காக்க திடமுடன் மயிலுங் காக்க. (௨௭)

இளமையில் வாலி பத்தி லேறிடு வயோதி கத்தில்
வளரறு முகச்சி வன்றான் வந்தெனைக் காக்க காக்க
ஒளியெழு காலை முன்னெ லோஞ்சிவ சாமி காக்க
தெளிநடு பிற்ப கற்கால் சிவகுரு நாதன் காக்க. (௨௮)

இறகுடைக் கோழித் தோகைக் கிறைமுனி ராவிற் காக்க
திறலுடைச் சூர்ப்ப கைத்தே திகழ்பினி ராவிற் காக்க
நறவுசேர் தாட்சி லம்ப னடுநிசி தன்னிற் காக்க
மறைதொழு குழக னெங்கோன் மாறாது காக்க காக்க. (௨௯)

இனமெனத் தொண்ட ரோடு மிணக்கிடுஞ் செட்டி காக்க
தனிமையிற் கூட்டந் தன்னிற் சரவண பவனார் காக்க

நனியனு பூதி சொன்ன நாதர்கோன் காக்க வித்தைக்
கனியொடு சொன்ன தாசன் கடவுடான் காக்க வந்தே. (ந௦)

சண்முககவச முற்றிற்று.

கலியுகம் சகூகூ - ஆம் ஆண்டில் நிகழ் காவருடத்துக் கார்த்திகைமதி அஉ ஆதித்தவாரத்தில் திருவிராமேச்சுரத்தில், பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமாருருதாசசுவாமிகள் அகாராதி னகாராந்தந் தொடக்கமாய் வரூஉம் முப்பது செய்யுளாகிய இச்சண்முககவசத்தைப் பாடித் தமக்குற்ற ஓால்லலினின்று நீங்கினர். இதனை வாற்சல்லிய விசுவாசத்துடன் நாளொன்றுக் காறுமுறை படிப்பவர்கள் எத்தகைய துன்பினின்றும் விடுதலையுறுவார்கள் ; முடிவின் முத்தியுமடைவார்கள். இரவில் வழி நடக்கும்போதும், வனத்திற் செல்லும்போதும், நோயான் வருந்தும்போதும், யாதானுமொரு பயங்கரமான துன்பத்திலகப்பட்டுக்கொண்டபோதும், நித்திரை செய்ய ஆரம்பிக்கும் போதும், மரணகாலத்திலும் இக்கவசம் படிக்கப்படுமாயின் யாதொரு துன்பமு மில்லையென்க. படித்துப் பலனடைந்தாரும் பலரென்க.

குமாரகுருபரன் திருவடிவாழ்க.

பரிபூஜன

பஞ்சாமிர்தவண்ணம்.

—·~~·—

க. பால்.

தனந்த தந்தன தனந்தன
தனந்த தந்தன தனந்தன
தனந்த தந்தன தனந்தன
தனந்த தந்தன தனந்தன

தந்தந் தந்தன தந்தான
தந்தந் தந்தன தந்தான
தந்தந் தந்தன தந்தான
தந்தந் தந்தன தந்தான

தாந்த தந்தனன தன தாந்த தந்தனன
தாந்த தந்தனன தன தாந்த தந்தனன

தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன
தனந்த தந்தன தனந்தன
தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன
தனந்த தந்தன தனந்தன—தனதனதனதானன.

இலங்கு நன்கலை விரிஞ்சனோ
டனந்த னுஞ்சத மகன்சதா

வியன்கொ டம்பியர் களும்பொனு
டுறைந்த புங்கவர் களுங்கெடா

தென் றுங் கொன்றைய ணிந்தோனுர்
தந்தண் டின்றிர ளுஞ்சேயா
மென்றன் சொந்தமி னுந்தீதே
தென்றங் கங்கணி கண்டோயா

தேந்து வன்படைவேல் வலி சேர்ந்த திண்புயமே
யேய்ந்த கண்டகர்கா ஞெடை மூஞ்சி கந்தரமோ

டெலும்பு றுந்தலை களுந்து ணிந்திட
வடர்ந்த சண்டைக டொடர்ந்துபே
யெனுங்கு ணுங்குக ணிணங்க ளுண்டான்
மகன்பு றஞ்சய மெனுஞ்சொலே
—களமிசையெழுமாறே, (வ)

துலங்கு மஞ்சிறை யலங்கவே
விளங்க வந்தவொர் சிகண்டியே
துணிந்தி ருந்துயர் கரங்கண்மா
வரங்கண் மிஞ்சிய விரும்புகூர்

துன்றுங் தண்டமொ டம்பீர்வாள்
கொண்டண் டங்களி னின்றாடே
சுண்டும் புங்கம ழிங்தேலா
தஞ்சும் பண்டசு ரன்குதே

சூழ்ந்தெ ழும்பொழுதே கரம் வாங்கி யொண்டிணிவே
றாண்டி நின்றவனே கிளை யோங்க நின்றுளமா

தவந்து வம்பட வகிர்ந்து வென்றதி
பலம்பொ ருந்திய நிரஞ்சனு
சுகங்கொ ளுந்தவர் வணங்கு மிங்கித
முகந்த சுந்தர வலங்க்ருதா
—அரிபிரமருமேயோ, (௭)

அலைந்து சந்தத மறிந்திடா
தெழுந்த செந்தழ லுடம்பினு
ரடங்கி யங்கமு மிறைஞ்சியே
புகழ்ந்த வன்றுமெய் மொழிந்தவா

அங்கிங் கென்பத றுந்தேவா
யெங்குந் தன்றிநி றைந்தோனே
யண்டுந் தொண்டர்வ ருந்தாமே
யின்பந் தந்தரு ளுந்தாளா

ஆம்பி தந்திடமா மணி பூண்ட வந்தனையா
வாண்ட வன்குமரா வெனை யாண்ட செஞ்சரணு

அலர்ந்த விந்துள வலங்க லுங்கடி
செறிந்த சந்தன சுகந்தமே
யணிந்து குன்றவர் நலம்பொ ருந்திட
வளர்ந்த பந்தனை யெனும்பெணுள்
—தனையணைமணவாளா, (௲)

குலுங்கி ரண்டுமு லையுங்களா
திருண்ட கொந்தள வொழுங்கும்வேல்

குரங்கு மம்பக மதுஞ்செவா
யதுஞ்ச மைந்துள மடந்தைமார்
கொஞ்சும் புன்மொழி லுங்காலோ
ருஞ்சண் டன்செய லுஞ்சூடே
கொண்டங் கம்பட ருஞ்சீழ்நோ
யண்டந் தந்தம்வி ழும்பாழ்நோய்
கூன்செ யும்பிணிகால் கரம் வீங்க ழுங்கலும்வாய்
கூம்ப ணங்குகளேய் துயர் சார்ந்த புன்கணுமே
குயின்கொ ளுங்கடல் வளைந்த விங்கெனை
யடைந்தி டும்படி யினுஞ்செயேல்
குவிந்து நெஞ்சமு ளணைந்து நின்பத
நினைந்து யும்படி மனஞ்செயே
—திருவருண்முருகோனே. (க)

உ. தயிர்.

தனத்தன தந்தன தனத்தன தந்தன
தனத்தன தந்தன தனத்தன தந்தன
தா தனன தனன தனன
தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன
தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன
தா தனன தனன தனன—தன தன தன தான.

கடித்துண ரொன்றிய முகிற்குழ லுங்குளிர்
கலைப்பிறை யென்றிடு நுதற்றில கந்திகழ்
கா சுமையா ளிளமா மகனே

களங்க விந்துவை முனிந்து நன்கது
 கடந்து விஞ்சிய முகஞ்சி றந்தொளி
 கா லயிலார் விழிமா மருகா
 —விரைசெறியணிமார்பா, (ஙு)

கனத்துயர் குன்றையு மிணைத்துள கும்பக
 லசத்தையும் விஞ்சிய தனத்திசை மங்கைகொள்
 கா தலனுன் முகனு டமுதே

கமழ்ந்த குங்கும நரந்த முந்திமிர்
 கரும்பெ னுஞ்சொலை யியம்பு குஞ்சரி
 கா வலனே குகனே பரனே
 —அமரர்கடொழுபாதா, (ச)

உடுக்கிடை யின்பணி யடுக்குடை யுங்கன
 வுரைப்புயர் மஞ்சுறு பதக்கமொ டம்பத
 வோ வியனு புரமோ திரமே

ருயர்ந்த தண்டொடை களுங்க ரங்களி
 லுறும்ப சுந்தொடி களுங்கு யங்களி
 லு ரெழில்வா ரொடுநா சியிலே
 —மினுமணிநகையோடே, (சஙு)

உலப்பறி லம்பக மினுக்கிய செந்திரு
 வுருப்பணி யும்பல தரித்தடர் பைந்தினை
 யோ வலிலா வரணே செயுமா

றெழுங்கு றம்புன மிருந்து * மஞ்சுல

---

* மஞ்ஜுலம் - வடசொல்; (=அழகு)

முறைந்த கிஞ்சுக நறுஞ்சொ லென்றிட
வோ லமதே யிடுகா னவர்மா
—மகளெனுமொருமானும், (௭)

மடக்கொடி முன்றலை விருப்புடன் வந்தி
வனத்துறை குன்றவ ருறப்பொடு நின்றிள
மா னினியே கனியே யினிநீ
வருந்து மென்றனை யணைந்து சந்தத
மனங்கு ளிர்ந்திட வணங்கி வந்தரு
ளாய் மயிலே குயிலே யெழிலே
—மடவனநினதோரார், (௭ஆ)

மடிக்கொரு வந்தன மடிக்கொரு வந்தனம்
விளைக்கொரு வந்தனம் விழிக்கொரு வந்தனம்
வா வெனுமோர் மொழியே சொலுநீ
மணங்கி ளர்ந்தந லுடம்பி லங்கிடு
மதங்கி யின்றுள மகிழ்ந்தி டும்படி
மான் மகளே யெனையா ணிதியே
—எனுமொழிபலநூறே, (அ)

படித்தவ டன்கைகள் பிடித்துமு னஞ்சொன
படிக்கும ணந்தரு ளளித்தவ னந்தகிர்
பா கரனே வரனே யரனே
படர்ந்த செந்தமிழ் தினஞ்சொ லின்பொடு
பதங்கு ரங்குந ருளங்தெ ளிந்தருள்
பா வகியே சிகியூ ரிறையே
—திருமலிசமரூரா, (அஆ)

பவக்கட லென்பது கடக்கவு நின்றுனை
பலித்திட வும்பிழை செறுத்திட வுங்கவி
பா டவுநீ நடமா டவுமே

படர்ந்து தண்டையை நிதஞ்செ யும்படி
பணிந்த வென்றனை நினைந்து வந்தருள்
பா லனனே யெனையாள் சிவனே
—வளரயின்முருகோனே. (க)

ரு. நேய்.

தந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா
தந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா
தாந் தனு தனு தனு தனு

தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்
தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்தா

தனதன தத்தத் தனத்தனு
தனதன தத்தத் தனத்தனு
தனதன தத்தத் தனத்தனு
தனதன தத்தத் தனத்தனு

தனனு தனனு தனனு தனனு
தனனு தனனு தனனு தனனு

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன தனனு
—தந்தனதனதானு.

வஞ்சஞ்சு தொன்றும்பேர் துன்பஞ் சங்கட மண்டும்பேர்
மங்கும்பேய் நம்பும்பேர் துஞ்சும் புன்சொல்வ ழங்கும்பேர்
மான் கணர் பெணர் தமா லினன்

மதியது கெட்டுத் திரிபவர் தித்திப்
பெனமது துய்த்துச் சுழல்பவ ரிச்சித்தே

மனமுயி ருட்கச் சிதைத்துமே
நுகர்தின துக்கக் குணத்தினோர்
வசையுறு துட்டச் சினத்தினோர்
மடிசொல மெத்தச் சுறுக்குளோர்

வலியே றியகூ ரமுளோ ருதவார்
நடுவே துமிலா ரிழிவார் களவோர்

மணமல ரடியிணை விடுபவர் தமையினு
நணுகிட வெனைவிடு வதுசரி யிலையே
—தொண்டர்கள்பதிசேராய், (வ)

விஞ்சுங்கார் நஞ்சந்தா னுண்டுந் திங்கள ணிந்துங்கால்
வெம்பும்போ தொண்செந்தாள் கொண்டஞ் சஞ்சவுதைந்தும்பூ
மீன் பதா கையோன் மெய்வீ யுமா

விழியைவி ழித்துக் கடுகவெ ரித்துக்
கரியையு ரித்துத் *தனுமிசை சுற்றிக்கோள்

விழைவறு சுத்தச் சிறப்பினர்
பிணமழு சத்திக் காத்தினர்

* தனுமிசை=தனுவில். தனு=உடம்பு.

விஜபவு டுக்கைப் பிடித்துளார்
புரமதெ ரிக்கச் சிரித்துளார்

விதிமா தவனு ரறியா வடிவோ
ரொருபா திபெணு யொளிர்வோர் சுசிநீள்

விடைதனி லிவர்பவர் பணபண மணிபவர்
கனைகழ லொலிதர நடமிடு பவர்சேய்
—என்றுளகுருநாதா, (௪)

தஞ்சஞ்சேர் சொந்தஞ்சா லஞ்செம் பங்கய மஞ்சுங்கா
றந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா
தாந் ததி ததி ததி ததி

ததிமிதி தத்தித் தரிகிட தத்தத்
திரிகிட தத்தத் தெயெனந டிக்கச்சூழ்

தனிநட னக்குத் தியத்தினுண்
மகிடனை வெட்டிச் சிதைத்துளாள்
தடமிகு முக்கட் கயத்தினுள்
சுரதனு வக்கப் பகுத்துளாள்

சமிகூ விளமோ டறுகா ரணிவா
ளொருகோ டுடையோ னனையாய் வருவாள்

சதுமறை களும்வழி படவளர் பவண்மலை
மகளென வொருபெய ருடையவள் சுதனே
—அண்டர்கடொழுதேவா, (ரு)

பிஞ்சஞ்சூழ் மஞ்சொண்சே புஞ்சந் தங்கொள்ப தங்கங்கூர்
பிம்பம்போ லங்கஞ்சா ருங்கண் கண்களி லங்குஞ்சீ
ரோங் கவே யுலா வுகால் விணோர்
பிரமனெ டெட்டுக் குலகிரி திக்குக்
கரியொடு துத்திப் படவர வுட்கப்பார்
பிளிறந டத்திக் களித்தவா
கிரிகெட வெக்கித் துளைத்தவா
† பிரியக மெத்தத் தரித்தவா
தமியனை நச்சிச் * சுளித்தவா
பிணமா முனமே யருள்வா யருள்வாய்
துனியா வையுநீ கடியாய் கடியாய்
பிசியொடு பலபிழை பொறுபொறு பொறுபொறு
சததமு மறைவறு திருவடி தாவா
—என்களிமுருகோனே. (க)

உ. சருக்கரை.

தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தத்தன தனதன தனத்தன
தனந்த தத்தன தனத்தன

---

† பிரியகம்=கடம்பு. ப்ரியகமென்னும் வடசொல்லின் விகாரம்.
* சுளித்தல்=கோபித்தல்

தத்தன தனதன தனத்தன
தனந்த தத்தன தனத்தன — தனதனதனதான.

மாத முந்தினம் வார முந்திதி
யோக மும்பல நாள்க ளும்படர்
மாதி ரந்திரி கோள்க ளுங்கழல்
பேணு மன்பர்கள் பான லந்தர

வற்சல மதுசெயு மருட்குண
சிறந்த விற்பன ரகக்கண
மற்புய வசுரரை யொழித்தவா
வனந்த சித்துரு வெடுத்தவா

மால யன்சுரர் கோனு மும்பரெ
லாரும் வந்தன மேபு ரிந்திடு
வான வன்சுடர் வேல வன்குரு
ஞான கந்தபி ரானெ னும்படி

மத்தக மிசைமுடி தரித்தவா
குளிர்ந்த கத்திகை பரித்தவா
மட்டறு மிகலயில் பிடித்தவா
சிவந்த வக்கினி நுதற்கண
—சிவகுருவெனுநாதா, (வ)

நாத விங்கித வேத மும்பல்பு
ராண முங்கலை யாக மங்களு
நாத னுன்றனி வாயில் வந்தன
வேயெ னுந்துணி பேய றிந்தபி

னச்சுவ திவணெது கணித்தையோ
செறிந்த ஷட்பகை கெடுத்துமே
னட்புடை யருளமிழ் துணிற்சதா
சிறந்த தித்திப் பளிக்குமே

நாளு மின்புயர் தேனி னுஞ்சுவை
யீயும் விண்டல மேவ ருஞ்சுரர்
நாடி யுண்டிடு போஜ னந்தனி
லேயும் விஞ்சிடு மேக ரும்பொடு

நட்டமின் முப்பழ முவர்க்குமே
விளைந்த சர்க்கரை கசக்குமே
நற்சுசி முற்றிய பயத்தொடே
கலந்த புத்தமு தினிக்குமோ
—அதையினியருளாயோ, (௭)

பூத லந்தனி லேயு நன்குடை
மீத லந்தனி லேயும் வண்டறு
பூம லர்ந்தவு ஞூத வம்பத
நேய மென்பது வேதி னந்திகழ்

பொற்புறு மழகது கொடுக்குமே
யுயர்ந்த மெய்ப்பெயர் புணர்த்துமே
பொய்த்திட வினைகளை யறுக்குமே
மிகுந்த சித்திகள் பெருக்குமே

பூர ணந்தரு மேனி ரம்பெழி
லாத னந்தரு மேய ணிந்திடு

பூட ணந்தரு மேயி கந்தனில்
வாழ்வ தூந்தரு மேயு டம்பொடு
பொக்கற புகழினை யளிக்குமே
பிறந்து செத்திட லுழலைக்குமே
புத்தியி லறிவினை விளக்குமே
நிறைந்த முத்தியு மிசைக்குமே
—இதைநிதமுதவாயோ, (ஐ)

சீத ளஞ்சொரி கோதில் பங்கய
மேம லர்ந்திடு வாவி தங்கிய
சீர டர்ந்தவி ராவி னன்குடி
யோர கம்பர பூத ரஞ்சிவ
சித்தரு முனிவரும் வசித்தசோ
லையுந்தி ரைக்கட லடிக்கும்வாய்
செற்கண முலவிடு பொருப்பெலா
மிருந்த ளித்தரு ளயிற்கையா
தேனு றைந்திடு கான கந்தனின்
மானி ளஞ்சுதை யாலி ருஞ்சரை
சேரு டம்புத ளாட வந்தசன்
யாத சுந்தர ரூப வம்பர
சிற்பர வெளிதனி னடிக்குமா
வகண்ட தத்துவ பரத்துவா
செப்பரும் ரகசிய நிலைக்குளே
விளங்கு தற்பர திரித்துவா
—திருவளர்முருகோனே. (க)

ரு. தேன்.

தானதன தானான தானதன தானதன
தனதான தனதான தனதான தனதான
—தன்தனதன தானா.

சூலதா னாட வோதிமக ளாடனனி
தொழுபூத கணமாட வரியாட வயனோடு
தூயகலை மாதாட மாநளினி யாடவுயர்
சுரரோடு சுரலோக பதியாட வெலியேறு
* சூகைமுக னாட மூரிமுக னுடனொரு
தொடர்ஞாளி மிசையூரு மழவாட வசுவீர
சூலிபதி தானாட நீலநம னுடநிறை
சுசிநார விறையாட வலிசானி ருதியாட
—அரிகாமகனோடே, (௪)

காலிலியு மேயாட வாழ்நிதிய னுடமிகு
கனஞால மகளாட † வரவேணி சசிதேவி
காமமத வேளாட மாமைரதி யாடவவிர்
கதிராட மதியாட மணிநாக வரசோகை
காணுமுனி வோராட மாணறமி னுடவிரு
கழலாட வழகாய தளையாட மணிமாசில்
கானமயி ருனுட ஞானவயி லாடவொளிர்
கரவாள மதுவாட வெறிசூல மழுவாட
—வயிரமலெறுழோடே, (௭)

---

* சூகை=யானை. † வரவேணி=வரநதி=கங்கை.

கோலவளை ஞானுட நான்மரும மாடவிரை
கொளுநீப வணியாட வுடையாட வடனீடு
கோழியய ராதாட * வாகுவணி யாடமிளிர்
குழையாட வளையாட வுபயாறு கரமேசில்
கோகநத மாராமெரு டாறுவிழி யாடமலர்
குழகாய விதழாட வொளிராறு சிரமோடு
கூறுகலை நாவாட மூரவொளி யாடவலர்
குவடேறு புயமாட மிடறுட மடியாட
—அகன்முதுகுரமோடே, (௯)

நாலுமறை யேயாட மேனுதல்க ளாடவிய
னலியாத வெழிலாட வழியாத குணமாட
நாகரிக மேமேவு வேடர்மக ளாடவரு
ணயவானை மகளாட முசுவான முகனுட
நாரதம கானுட † வோசைமுனி யாடவிற
னவவீரர் புதாட வொருகாவ டியனுட
ஞானவடி யாராட மாணவர்க ளாடவிதை
நவிருச னுடனுட விதுவேளை யெணிவாகொள்
—அருண்மலிமுருகோனே. (க)

பஞ்சாமிர்தவண்ண முற்றிற்று.

---

* வாகு - பாஹு என்பதன் விகாரம்.

† ஓசை = சந்தம்; திருப்புகழ்ச் சந்தங்களைப் பாடியருளிய அருணகிரிநாதரே "ஓசைமுனி" எனப்பட்டனர்.

இந்நூலாசிரியரான ஸ்ரீமத் - குமாரகுருதாசசுவாமிகளும் திருவனந்தபுரம் ந. சுப்பிரமணியபிள்ளை யெனும்பெயரிய சிவநேசச்செல்வரொருவரும் பாம்பனெனும் பதிக்கட் சந்தித் திருந்த வோர்பகலில், சுவாமிகளைக் காணவந்தவர்களுளொருவர் தமக்குப் பாடமாயிருந்த சிற்றின்ப வண்ணமொன்றனை யினிமை யாகப் பாடினர். அதனைக்கேட்டிருந்த மேற்படிபிள்ளை, நங் கடவுளாகிய குமாரசுவாமியின்பேரில் சுவாமிகளும் வண்ணம் பாடவேண்டுமென்ற திவ்விய வேண்டுகோளை யங்கீகரித்து, சுவாமிகள் கலியுகம் சகூகூ - ஆம் ஆண்டில் நிகழ் காவருடத்துக் கார்த்திகை மதி உசஉ சேய்வாரத்தில் இப் பஞ்சாமிர்த வண்ணத்தைப் பாடிமுடித்தனர். இதனைப் பக்தியோடும் ஒரு முறை பாடிமுடிப்போர்க்கு, குமாரக்கடவுட்குப் பஞ்சாமிர்தத் தால் ஐந்தபிடேகஞ்செய்த பலன் கிடைக்குமென்பது சாதம். அங்ஙனம், பலமுறையாயிற் பலனும் அத்துணையேயாம்.

குமாரகுருபரன் றிருவடிவாழ்க.

திருத்தொடையல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அனந்தமறை யுன்னறிவாய் விளங்கவென
வாறுமுக வடிவே காட்டித்
தனந்தனியா வந்தசிவ சரவணனே
பிரணவனே சாமீ யுன்றன்
மனங்கனிய யானெழுதும் வகையையுணர்ந்
தெனையறிய வரமீந் தென்னைக்
கனம்படவும் வைப்பதுநின் கடனேயென்
றனுதினமுங் கருதா நின்றேன். (க)

கம்பன்முத னற்கவிஞர்க் கரசியென
விருந்தமுதிர் கலைமா தௌவை
தம்புலமைத் திடனறியக் காரொருமை
மேய்த்திடுவோன் றனைப்போல் வந்து
சம்புமிசை யேறிநறுங் கனியுதிர்த்துப்
பரிகாசந் தனைச்செய் செவ்வேள்
எம்பெருமா னீயாயி னுன்சீர்த்தி
யான்புகல்வ தெவ்வா றன்றே. (உ)

அரிபகவ னிந்திரன்வா னவர்முனிவர்
சித்தருமே யத்தா வென்றன்

திருவடியைப் பரவியருஞ் சீர்த்திபடைத்
        தார்களெனத் திகழ்மா வேத
உருவனைத்து மனந்தமுறை யுரைத்துரைத்து
        முன்பெருமை யொழிவே யின்றிப்
பெருகுமெனிற் குகனேயிங் கதுசிறிது
        மேயென்றுற் பேசற் பாற்றோ. (ங)

கயருவு கமலநிறை பூம்பொழில்கொள்
        காசிநகர்க் கடவுண் முன்பு
பயமேது மின்றிமுதற் பரமரியென்
        றசத்தியமே பகர்ந்தோ னீட்டு
புயமிரண்டுந் தம்பமென நின்றிடகோ
        னன்னடுவிற் புரக்க வேகைச்
சயவுவணி யாற்கரங்கொய் நந்திபரன்
        சரணஞ்செய் தனிவே லோனே. (ச)

வாசமலி நறுங்கடப்பந் தார்புனையுந்
        தடங்காவேன் மன்னு மெந்தாய்
காசிநகர் மான்மியத்திற் கழறுவண்ண
        மானெறியிற் காங்க கேக்கிப்
பேசியவொர் வியாதனைநீ மூடனெனத்
        திருப்பிருந்தைப் பெருமான் சொல்லி
ஈசனெமக் கொருவனுள னென்றபொரு
        ணீயலதொன் றிலையே யாண்டும். (ரு)

அகத்தியனக் கீரனனி தவத்தினுயர்
        நாரதனல் லருளே பெற்று

மிகுத்ததிருப் புகழ்புகன்ற கருத்துளனு
மேனையவுண் மெய்யோ ரெல்லாம்
மகத்துவமுற் றுய்யவடி யளித்தசிவ
னேயெழில்கொண் மயிலி லேறும்
பகத்தாள மேயுனது பதப்போது
பழிச்சவருள் பண்ணு யெற்கே. (௬)

பாமலைபொற் செந்திவளம் பதியெனுநற்
சாமிவரை படர்பூஞ் சோலை
விரியுமடற் கமலநிரை காண்பழநி
யேனையநல் விரையார் வெற்பும்
மருமலர்ச்செம் பாதமெனு நின்கழலைத்
தான்பரவென் மனமே யென்றின்
னருணிலவக் குடியிருக்க வேண்டுமயில்
பரித்துளவிண் ணமர்வோ ரேறே. (௭)

அண்டமுத லணுக்கடையாய்க் கண்டசரா
சரங்களெலா மருளா முன்றன்
பண்டமெனத் தெரிதலினு லுனக்கிவணு
னிசைக்கவொரு பரிசுங் காணேன்
கொண்டதமி யேன்வணக்கந் தனைத்திருத்தி
யாகவிங்கே கொள்வா யென்னு
அண்டிநின்றே னின்னடிக்கே பொலம்பொலிந்த
வயில்கிண்டிக் கரசே யன்றே. (௮)

நின்னடித்தொண் டானதிரு மாலாதி
தேவரெல்லா நின்க டைக்கண்

தன்னருளைக் கொண்டலவோ சருவநவ
சித்திகளுந் தடத்த மாக
இன்னமிருந் தாற்றிடவு மிகல்படைத்தா
ரேரயிற்கை யீசா வுன்றன்
நன்னயப்பொன் னடித்துணைகொ ளென்போல்வார்
நலமெனென நவில்வேன் மன்னே. (௯)

அண்டருக்கு முனிவருக்கு மகிலநிரை
படைப்பவற்கு மையார் சீவை
குண்டனுக்கும் வாழ்வேதவ் வசுரருயிர்
நீவந்து குடியா விட்டாற்
பண்டுமறை நனிநுவன்ற படிதரையி
லுன்னருளைப் படையார் தாவே
கொண்டுழல்வார் கதிபுகுதா ரெற்கருள்செய்
யருளுருவக் குகனே யன்றே. (௧௦)

எங்குமொரு கருத்தனென விருக்குமுனைக்
குலக்கடவு ளென்றே கொண்ட
புங்கவர்க ளொருகாலும் வேறுதெய்வங்
குரங்கார்கள் புகரொன் றின்றி
மங்கலமுற் றுய்ந்திகத்தி லுயர்சீவன்
முத்திதன்னை மருவி நின்றே
துங்கபர முத்தியையு மேபெறுவ
ரிந்துளப்பூந் தொடைமார் போனே. (௧௧)

நின்மலச்செஞ் சோதிவடி வுடையவுனை
யனவரத நினைப்போர்க் கென்றும்

பொன்மயச்செம் மேனியுடம் புண்டாகு
நரைதிரைகள் பொருந்தா புன்கண்
தன்னூரத்தி னுயிர்கொள் கூற்றுமணு
காதெதினுஞ் சத்தாய் நிற்குஞ்
சின்மயத்தின் றெருட்பிழம்பே யான்றொழுமோர்
வேற்சமர்த்தா சிவச்சீர்க் குன்றே. (கஉ)

பிரமனைத்தாள் கொண்டுதைத்தாய் பிரணவத்தின்
பொருளானாய் பிறைமா கங்கை
திருமுடிக்கண் ணணியுமுக்கட் கடவுளுக்கு
முபதேசஞ் செய்தா யிந்த்ரன்
பருவரலை நீக்கியருந் துறக்கமளித்
தாய்விபுதர் பதியே யார்க்குங்
குருகுகனென் றணிமறைகள் குயிலும்வண
மெனக்குமருள் குயிற்றொண் ணையோ. (கங)

வருத்தமுதற் சரியையொடு கிரியையுநன்
றூடக்கும் வழியா யுள்ள
அகத்தறம்வ ழாதிகத்தில் வளர்க்கவருட்
சத்திதனை யருகே வைத்து
மிகுத்ததிருக் கொலுவிருப்பை யோகமுடன்
ஞானமதும் மேன்மே லோங்கச்
சகத்தையிகழ் துறவறமுற் றேதவசி
வடிவெடுப்பை சயவே லோனே. (கச)

குறமகளைக் * கரிமகளை யிருமருங்கும்
வதியவருள் கூர்ந்தே யென்றும்

---

* காத்தையுடையது கரி—துதிக்கையையுடையயானை.

மறமொழித்த நின்னடியர்க் கருள்செயுமா
 றனந்தமுக மருவா நிற்கும்
இறையுனக்கிங் கறுமுகமென் றாற்றுமனி
 யாயமது மென்னே பன்னும்
மறைகளுக்கு முடிவுரைத்த சிவகுருவென்
 றுள்ளாமன் மருண்டே யன்றே. (கரு)

திருப்பெறுநான் முகக்கிழவன் றிருநாத
 னுவணவளஞ் சேர்ந்தோர் மற்றும்
உருப்படைத்த பசுக்களுக்கெல் லாஞ்சுகுர்த
 வபயகர முதவா நின்ற
அருட்படைத்த நினக்கனந்தங் கரங்களென
 வுன்னுதி ராறு கையென்
திருப்புரைப்ப தவிவேக மன்றோவென்
 னிதயநடு விருந்திட் டோனே. (கசு)

ஆறமுகப் படுமுனநீ யைந்துமுகத்
 துடனிலவி யழியா நூல்கள்
கூறமுறைப் படியதன்பின் குறைவில்சிவ
 சத்தியொடுங் குறைவொன் றின்றி
ஈறமுத லொருவிடநின் றுருக்காட்ட
 னுதியுன்னை யீசன் சேயென்
றூறில்லா துரைத்திடுத லுபசார
 மல்லால்வே றெழுங்குண் டோவே. (௧௭)

ஐந்துவகைப் படுபூத வியல்பினைக்கொண்
 டளவிலுல காக்கி வாங்க

ஐந்துமுகத் துடன்விளங்கி யைந்தெழுத்தி
னுருவாகி யவற்றோ டுள்ள
பந்தமொன்று சால்குடிலை யருவமுக
மென்பதையும் பரித்தே மஞ்ஞை
உந்துமறு முகனென வாறெழுத்துக்
கிறையேயென் * றுறுவ நீராய். (௧௮)

பிருதிவிகம் வாயுவனல் வெளியருக்கன்
விதுவுயிராப் பிறங்கோ ரெட்டுந்
திருவுருவ மாமுனக்கென் றரியசைவ
நூ னுவல றெளிவே யந்தச்
சாவசா விதப்பனைத்து நின்னனவே
யாகவினைச் சார்நீத் தெந்தப்
பரசமய மும்வாழா தன்றோபொற்
சிகியூரும் † பவுள்சு ளானே. (௧௯)

சகளமதி லயனரிருத் திரன்மயேச்
சுரனெனுநற் றகைத்தே வாகி

---

* உறுவல்=துக்கம்; பிங்கலநிகண்டு.

† புஷ்யஃ என்னும் வடசொல் ஆதிவிருத்தி சந்தியிற் பௌஷ்யஃ எனவாம். இது, "பவுள்சு" என விகாரப்பட்டது. இது தானே அருணகிரிநாதனாரது திருப்புகழில் "மறையும் பொய்ப் பவுஷோ டுழல்வது" எனுந் தொடரிலே 'பவுஷு' என்றும், தாயுமானாரது பாடலிற் "பவிசுண்டு தவிசுண்டு" எனுந் தொடரிலே 'பவிசு' என்றும் வருவதாயிற்று. புஷ்யஃ='மங்களம்' என நிகண்டு-விச்வப்ரகாசம் விளக்குமெனறியானே இது, சம்பத்தெனும் பொருளுடைத்து.

நிகாறுநிட் களசகளத் தோங்குசதா
சிவனுகி நிறைவா யெங்குந்
திகழருவ நிட்களத்தி னிமலவிந்து
நாதமுமை சிவமாய் நின்றே
இகபரத்து மிருந்தரசு புரிகுகநின்
னடிமதர்வி லெனைச்சே ரன்றே. (௨௦)

ஒண்கலைப்பெண் கொழுநனுமோர் வெண்பரப்பிற்
றுயில்பவனு மொளிர்தீ நெற்றிக்
கண்படைத்து நல்லறத்தின் றெய்வமெனும்
வெள்விடையுட் கனிந்தூர் தேவும்
பண்படைத்த வாரணஞ்சொல் வண்ணமரு
ளெனுந்திரித்வ பாத்தி யந்தான்
விண்படைத்த வுனக்கல்லால் வேறுசொல்ல
றிரிபாகு மிளிர்வேன் மன்னே. (௨௧)

ஆடகப்பொன் னேபணிக ளாயிருக்கு
முறைமையைப்போ லான்மா வெல்லாம்
பாடுடைக்கோண் மாயையினைப் பலபேத
வுடலாகப் பரித்தே நிற்கும்
பீடிருக்கு நின்வடிவ நிட்களத்தி
லான்மாவாய்ப் பிறிதொன் றின்றிக்
கூடிநிற்ற லாலெவையு நின்வசமே
யாமயிற்கைக் குகனே யன்றே. (௨௨)

நித்தியத்தை யுடையபசுக் களேமாயை
கன்மமென நிகழ்ந்தே பற்று

நித்தியத்தை யுடையவிருண் மலப்பாச
மகற்றியின்ப நீங்கா முத்தி
நித்தியத்துக் கிடமதெனு நின்பதத்தி
லென்னைவைக்க நீவா ராயோ
நித்தியச்சொல் லொன்றைவந்து சொலப்பதியென்
றேயான நெடுவேன் மன்னே. (உ௩)

உலப்புதிப்பி லாவுனடி யடைதலன்றிக்
கதிபிறிதொன் றுண்டே யென்று
பலத்துழல்வ தேபெருத்த வஞ்ஞான
மஞ்ஞானம் பரமார்த் தத்தைத்
தலத்திலுறை பசுக்கடரத் தளவாக
வருளவுருத் தானே காட்டு
நலக்கடவு ளேயெனது நவைதீர்க்க
வோகரமதி னடியா யன்றே. (உ௪)

பரக்கடலென் றதன்குமிழி யொளிர்பசுவென்
றதுதகரப் படர்நீ ரொன்றாய்த்
திரம்படல்போன் முத்தியென்று விளம்பினவர்
கருத்தைநனி தெளியா ரெல்லாம்
புரந்தரனச் சுதன்பணியுன் பதஞ்சேரன்
முத்தியெனப் பொருள்கா ணுதிங்
கருந்துயர மடைதலன்றிப் பெறும்பயனென்
னறுங்கடம்பை யணிமா தேவே. (உ௫)

பெரிதினுக்கெ லாம்பெரிய சிவனடிய
ருள்ளடக்கம் பெறுவா னென்ஞு

அரியவெளவை சொன்னபடி நின்னடிய
ருள்ளடக்க மாவா யன்னோர்
திருவடியை யடிமைமுடி பொருந்துமெனிற்
பிரமலிபி சிதைவா காதோ
சரவணசன் மயதுரிய வமலசிவ
னேகருணை தாராய் மன்னே. (௨௬)

தண்ணிருக்கும் பூங்கமல சுமனசமெல்
லாமுனிந்து தாதெய் யென்று
விண்ணடிக்க மண்ணடிக்கக் கிங்கிணியு
நூபுரமு மேலே தாங்கிக்
கண்ணிருக்கு மெய்த்தவசர் முன்னடிக்கு
நின்சரணென் கருத்தாய் நிற்கப்
பண்ணியவென் னேன்மையென்கொல் குக்குடப்ப
தாகையுடைப் பரனே முன்னே. (௨௭)

இனித்தவலர் முடித்தசுர ரெவர்க்குமருட்
குருவெனவுற் றிருந்தா யன்றி
உனக்கொருவ ரிருக்கவிருந் திலையாத
லானுனடி யுளமே கொண்ட
கனத்தவடி யவருடைய கழற்கமல
முள்ளுகினுங் கறைபோ மீண்டு
செனிப்பதுவு மரிப்பதுவு மொழிந்திடுமே
குறக்கொடியைச் சேர்ந்திட் டோனே. (௨௮)

சொலற்கரிய விழுப்பொருளென் றடிக்கடிசொல்
லாரணங்க டிதியே பண்ண

நிலைப்புடைய குருத்துவமு மருட்கடலு
மாரமுது நினைவோர் நெஞ்சஞ்
சலப்படவி டாதிருக்கை விளக்கறிவு
மாயிருக்குந் தனிவே லீசா
குலக்கடவு ளாயெனக்கன் றதிர்த்தபடி
யேயருள்செய் குணமாய் வந்தே. (௨௯)

தமருகத்தை மூவிலையை யெழிற்பிணையைப்
பிடித்ததிருச் சயமா தேவன்
அமர்கயிலைப் பதியெமக்குத் திருக்கோயி
லென்னினுமெம் மடியார் நெஞ்சே
எமதிருப்பென் றெஞ்ஞான்று மிருந்தெங்கு
மேநிறைந்த விறையே யிந்தக்
குமரகுரு தாசனெக்கை விட்டுவிடா
மற்காத்துக் கோடி யன்றே. (௩௦)

கலியுகம் ௪௯௯௪-ல் நிகழ் நந்தனஹூ
கார்த்திகைமீ ௨௫௨ குருவாரம்.

திருத்தோடையன் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ விசாகப்பெருமாளுக்குரிய விரததினங்களிலும், மற்றைத் தினங்களிலும் இத் திருத்தோடையல் பாடும்போழ்து கவிக்கொரு கர்ப்பூரதீப மேற்றுக.

குமரகுருபரன் றிருவடிவாழ்க.

கந்தரொலியலந்தாதி.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெலா நீத்தகண்ணிட் டாட்கொண்—டிலகும்
ஒருகந்த வேண்மே லொலியலந் தாதி
பாவநால் வாயன்காப் பாம்.

நூல்.

பரிதிக்கே ழாலுயுமிப் பார்த்திவத்திற் கந்தப்
பரிதியொன் றாமன்னும் பண்பேய்ந்—தொருமுதலாய்ப்
பாசியைப் பாசப் பரிவை விளக்குமயில்
ஈசவின் பிட்டா ளெனே. (க)

எனைநீ யறிவிக்கா தேனு னறியத்
தினையளவே னுந்தரங்கொல் சேயோய்—நினையே
அனாதமு முன்னத் தமுத்திநின் றாலம்
மனேலயவின் பெய்தாதோ வந்து. (உ)

வந்திக்கும் பத்திமைமைக் கண் ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடுவுண்டா னேர்பாதிக்—கந்தாந்தி
சொற்றநொடி சத்தியமே சொற்றவணம் பற்றிடுவார்க்
கற்றமிங்கேன் சேயா வறை. (ங)

அறையோத்தி னந்தமு மாகமத்தி னீறுந்
துறைநீத்த சிவபரத் தோய்வை—யறைதருமே
அன்றகள மாயறையா வப்பயத்தை நின்கருணை
அன்றுறமுன் னேன்குமரே சா. (௪)

சாவயன மென்றிருமை சாற்று மறதிநினைப்
போவ வலிக்கு முன்னைமிகந்—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுன்னல் வார்நீலத் தோய்ப்பவெழுந்
தன்மைபோ லாம்பொறிக்கந் தா. (௫)

தாவின் * முகரிமைச் சாகரம்பொன் ஞாங்கரிமுய்
மாவல் லகத்தேக வாள்விரும்பு—சீவர்
உறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத் தான்விடுகை
உறமு மகிடத் துளா. (௬)

உள்ளும் புறனு மொருதெளிவா யோங்குகுக
வள்ளா லினையயர்த்த மாழையினுன்—ஞெள்ளல்
இசந்தபுன் னெஞ்சுடைமை யெற்கியற்கை யேனும்
புகழ்ந்தபயன் போங்கொல் புகல். (௭)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோர்
† சிகலில் விருப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோய்
உன்றகைக் கோமியல் புண்மையினுற் றேம்பொ றுத்துன்
நன்றடிக்கீழ் வைத்தா ணயந்து. (அ)

---

* முகரிமை=பேரறிவு; பிங்கலநிகண்டு.

† சிகல் - சிறுகல், அல்லது சிங்கல் என்பதன்விகாரம்.

நயங்கெழு வாக்கத்தி னம்பாவென் னுதா
தயங்காண் டலைச்சத்திச் சாமீ—முயங்குமணிக்
குன்றூர் குயமின்னூர் கூர்மால் பொலாதென்னு
நன்ருயென் கட்கண்டே னுன். (கூ)

நானீயா யாஞ்செவ்வி நானேது நீயேது
நானீ யெனற்குமோர் நாவேது—தேனீ
நுகரா வளிநுகர நுன்னபய மற்றூர்
பகர்வார் பலவேற் பரா. (கo)

நேரிசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்க்குப் பரிந்துநீ மேனுள்
நிராதார சாத நீப்பறு நிலையைக்
கருணை கூர்ந்து கரக்குறி யைந்தான்
அருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றே
அத்தத்து வக்கழை யித்தகை மைத்தெனு
நித்தலுந் துய்த்தன ரத்திபோ னல்லார்
பாழ்த்த நெஞ்சினேன் சூழ்ச்சி விளிந்த
* மூழ்த்த குறுங்கதுப் பாட்டை யுறழ்ந்தத்
தீங்கழை நீத்துமே லோங்கிலை யுண்குபு
வீங்குறழ் வுடைந்துமா லோம்பிடு போக்குழித்
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வென்றுன்
பரிபுரா லங்கிருத பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திஞ்ஞான் றிறைஞ்செனைத் தழீஇ
முரண்படாத் தருக்கினைப் புரந்தருள் புரிதி

* மூழ்த்தல்=மொய்த்தல்; சே - திவாகரம்.

சூர்மக ளுவப்பச் சுபச்சி
றூர்மகண் மதர்ப்ப வுளசே யவனே. (௧௧)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

அவனி பாரக னாயினு மென்கொல்
உவணை மன்னா யுயரினு மென்கொல்
ஆசு மதுரம்வித் தாரஞ் சித்திரம்
மாசறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்
ஒத்தொரு நான்குஞ் சாத்திர மாறும்
மூத்த தந்திர மூவே ழேழும்
ஏனைய வெவையுங் கெழுமுவோ னாயினென்
தான மிட்டி தவமுள னாயினென்
தேர்ந்தவெண் சித்தி சார்ந்துள னாயினென்
கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்
றூழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கேக் கழுத்த
வாழ்க்கைப் பேறு வாய்த்தா னன்றி
அல்ல கண்ட மாமுதிப் புலப்புத்
தொல்லை யிறுங்கொ றூநறை யாத்தத்
தொங்கன் மொய்ம்பு துளங்கெந் தாயுன
தங்கட் கருணை யணுகிலுய் குவலே. (௧௨)

நேரிசை யகவற்பா.

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிள்ளாய்
துணியவி ரிமன்பாம் பணிமுத லைய
எட்டுத் திருட்டியற் குட்டிய கைய
நிமிர்மயி ரிரிதரு மமரர் முதல்வ

செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமர காந்த வெந்தாய்
நினக்கோர் தோற்றம் பினுற்ற புராணம்
நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவாந்தர
சிட்டிக்கு முன்கிளர் சித்தத்து ணின்று
வந்த கதழ்வும் வாதுள மிழற்றும்
ஆதரெட் டடைமறை * தீவிளி யாமுன்
இயற்கை யேவ.ரிசைக்கவல் லாரெவ்
வுயிர்க்குழு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்று முழுமுத லெனநீ
நின்றதா லன்றே பொன்றுக் குகவபி
தான முற்ற தகையினைக் கற்றூர்
தெள்ளிதிற் றேர்ந்துன் னுள்ள லந்தாள்
சேர்ந்த வழியே சேர்த றுணிபென்
றீண்டுச் சிறியேன் பூண்ட விரத்தி
காண்டி கருணைக் கடியீந்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே. (க௩)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

†கமிசை சரித்திடு திமிலமஞ் சென்ன
மாறின் றன்பர் மாட்டருள் வானே
மாழைக் கருளைப் போழ்விண் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற் கீழெஃகி றையே
புராண விருக்குப் பிராமண மதினும்
மேத்திய வுருத்திர சூத்த மதினும்

---

* தீவிளி=காய். 'தீயளி' என்றார் திவாகரம். †கம்=ஆகாயம்.

எருடை யசுவி ஞரு ணத்தினும்
ஆரணப் பிருக தாரணி யத்தினுஞ்
சாமச் சாந்தோக் கியமோ ராறினும்
மெய்யா கமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினும்
மங்கல சூத சங்கிதை யதினும்
முகரிமை யன்ருேண் முத்தியின் றென்ஞு
வலியுறுத் திவலித் திடன்மா மாண்புச்
சான்றே யதற்கோர் சான்ருய் நுந்தைக்
கதிர்த்த தாரக வர்த்தமு முளதால்
அவ்வத ரன்றீண் டெவ்வத ரும்பற்
றேனுன் றகவா னினியினி தாயிவ்
வெளியேற் கெளிவந் திட்டேய்ந் தருளே. (௧௪)

இணைக்குற ளகவற்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருக்கே
கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் காமே
நாணீ துறந்த நாப்பண் டலையே
வானோர் குரங்கொள் வேணு யகமே
தசும்பி யோனிக் கிசைந்த பதியே
விசும்பிபச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
என்மனு ரின்னுச் சன்ம முறுவரோ
சின்மயச் செருக்க தூருதே
தமியேன் முனமுத் தமஞ்சால் வினைபுரீஇ
நிமிரிவ் வாக நேர்ந்த தெனினும்
அவ்வினை சடமே யெனையஃ தணுகற்
கெவ்வுறழ் வும்மில யதனு விகலுன்

திருவருட் பரிவே மருவிட வாற்றுப
புரந்த தியாண்டு நிரந்தர மென்று
அயிர்ப்பற வோர்ந்தே ஊனய முற்றும்
மயக்கறு நயப்புழி
நிறீஇ மரீஇ நிகாறும்
அறிஞ ருக்கலுன் பொறிக்கணி யாமே. (கரு)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

ஆமய மணவா வாமோத வோதம்
படிந்திடற் குள்கு பசுக்காள் கேண்மின்
சிதடன் கோற்றுணை யதுகொடு திரிதரல்
கடுப்பக் கருவி யடுத்துயு நீவிர்
கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடாத்தும்
வீர மிற்றென வோரி னலங்கிளர்
மெய்க்க ணிசைத்துப் பொய்க்கண் புதைத்தருள்
திருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடும்
எனமே தாவிய ரிசைத்ததுண் டதாஅன்
ருட்சிசா லீச்சுர சாட்சாற் கார
மதனால் வீடென் றதர்வணத் துச்சியும்
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்
கூறு மிவற்றைக் கூர்த்தநெஞ் சிலிகள்
கண்ணுரு தனுபவக் காட்சியொன் றற்று
நாம்பிர மமெனு மகம்பிரம நாவாற்
பயில்வெற் றுரையின் பயனென் மாட்டும்
உறவுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மிங்னே கட்டின் புருது

நிமல நித்த குமர குருபர
அமல பத்த ரமுதவா ரிதியே. (கசு)

நேரிசை யகவற்பா.

வாரிதி வளைஇய மாக்கூ முகத்துஞ்
தாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற நின்ற பரமசற் குரவ
முருகுற நின்ற சரவணக் குமர
நின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
நிரைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு
களிகெழு பாட்ப மொழிதழு வியற்கை
கிளருள நடுக்கம் பொழியிளை கடுப்ப
உள்ளுட் குளறி யுயிர்நிலை யுயங்கல்
உணர்த்தத் தன்றனை யுள்ளித்தி விரமுறல்
எனுமெண் டிறனு நனிவந் தெழுபோழ்
திடின் முதக்குறை விசைத்தே யருளுன்
பெருந்தக வினையிப் பேயேன்
பொருந்துவா னீண்டுப் போற்றுமா றென்னே. (கஎ)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்றல்
இன்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப வெளியேற்
கருளிய வோர்கீ ரதர்மறந் தழுங்கென்
மருளுள மோவீண் டுருகமு முலப்புங்
கெழுமிடு சகல கேவல நீப்பின்
முழுமுத லாமுனக் களியூ ளுத்தனை

ஆக்கம யத்துமுன் யோக்கிய மாக
நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத்
தோன்றலி னுற்றிரை தோன்று நீர்மையும்
ஊன்று *மவ்வியாண் டேங்கிரு வினைச்சமன்
உறலா னவற்றை யொள்வயிந் த்வத்தினின்
றிறைபிரே ரித்திடைந் தொழிலோ டிசைத்துள
வயிந்தவ மலமும் நீங்கிடு நீர்மையுங்
குயின்றவவ் வினைகளின் பயன்றா லருளெனுச்
சுட்டற வவ்வருட் கட்புதைந் தப்பயன்
சுத்த வருளாற் றுய்த்தலி னுலாங்
குரிய கன்ம மொருவு நீர்மையும்
அரியவவ் வேலை யாம்பரை யோகத்
தாக்கைநா னன்றென் றகறிறந் தன்னுல்
ஒக்கிய மாயை யொடுங்கு நீர்மையும்
அக்க ணனந் தானு பூதி
மிக்குறப் புன்மைத் தற்போ தந்துவன்
றிடுதலி னுன்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
வடுவுடை யாணவ மலமுமாய் நீர்மையும்
ஒரு முனுற்று முறுபே றுறுமெஞ்
சீரயி லிறைவ செய்தருள் கெனுதே. (கஅ)

நேரிசை யகவற்பா.

எனுது தாத்தைநன் கெண்ணி யாய்கால்
தனுதுள் விரைஇத் தளையா ணவக்கருட்
கண்மின் மினிபோற் காணு நின்றேன்

* அவ்வியாண்டு=அக்காலம். யாண்டு=காலம்; திவாகரம்.

எண்மையம் மின்மினிக் கிராசியத் தொடுமினல்
ஆ*மற னினைப்பு மாணவத் திமிரமும்
போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிப்பை
விளக்குவா னுன்றகின் மிளிர்சே வாரணங்
களிப்பொடு கூவக் கண்டகங் கடிதா
அங்கம்பூ ரிக்க வனுக்கிரகம் புரிதியேல்
இங்கடர் கருவி யெனுமுற விமூசி
அரிக்குநாங் கூழா யிருக்கு மெளியேன்
கரப்பிகந் துன்னுட் கலந்துயு மாக்க
அசிபத மோக்க மடைகுவல்
கசிவுகூர்ந் தருளுதி கருணைப் பிரானே. (கக)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவர்
பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்றும்
இருனே யின்ன லுருனே யேசின்
†குருவெனும் புண்மீ நடாவெம் மானே
இருதலைக் காம மொருதலைக் காமம்
எனுமுக ளத்தே முளைய தேற்றம்
அஃதுரு தேனு மஃகிய கைக்கிளை
வெஃகலை யேனும் வேட்டன் முறையே
அன்னணம் விடயா னந்த மகற்றி
மன்னு சொருபா னந்த முறுவான்
ஒத்த சுத்தா வத்தைபி னிற்பார்

---

* மறல் நினைப்பு=பிணக்குறு நினைப்பு.
† குருவெனும் புள்=குருவென அகவும் மயில்.

அத்தைப் புணரா ராயினு மதனை
விழைந்து பற்றல் வியனிலை யீதே
விழுப்ப விரத்தி யென்மனூர் மிக்கோர்
இத்தை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனு
திழிந்தவி வேஞே மொழிந்ததும் வறிதோ
தஞ்சமென் பார்பா லஞ்சுவா நீதி
தானுண் டுகொலோ தண்ணார் தண்ணளி
இஞ்ஞான் றுறுமே லெஞ்ஞான்று முய்வேன்
அஞ்ஞான் றதிர்த்த வறைநிறை வேற்றே. (உ௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாமப்பஃ றேற்றமெல் லாமனம் வீவுறிற்பின்
தோற்றுங்கொ லோவிந்தச் சூதினை யோர்ந்திவண் சொற்றிடுமிம்
மாற்றம்வென் றூற்று மதுகை யெவைக்கு மதுகையெனின்
ஆற்றலு ளார்கட்கன் றேகிட்டு மாரயி லாண்டகையே. (உக)

ஆண்டவண் டெனுதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னுன்
வேண்டுறு மாறு புவியாதி நாத *மிதமுணர்ந்து
தாண்டிடு சார்வரு மாணவத் தோடுதற் போதத்தையும்
மாண்டிட வாற்றுவை யேன்முரு காவென்கண் வைகுவனே.

வைகரி யாதிய வாக்கிறந் தாற்போத மன்னுநிலை
கைவரக் காணும்பின் கண்டது மாயிற் கனத்தவருட்
டுய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழு கந்த பிரானே யெனையுங் கருதிக்கொளே. (உ௩)

---

*மிதம் = அளவு; வடசொல்.

கருதந்த நல்லருட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னரே
உரைதந்த போதமெண் ணந்தா மேனு முலேயொழிந்த
பரையென்ற யோகம தென்றுணர் வேறும் பவள்சுடையார்
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்ப்பகைஞாவெனக்கொண்டருளே.

கொண்ட பரையோ கினையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிற்
கண்ட சுகம்பரை போக மதனைக் கடந்தகளன்
வண்டில்சு காதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகந்
தண்ட னிடுங்கும ரேசவெற் கோங்குரன் றந்தருளே. (௨௫)

தந்தரு கக்கண் கடக்களிற் றின்கரந் தந்திரஞ்சால்
இந்தி விலோசனம் போன்றுயிர் முத்தரு மென்மறைந்த
அந்திமே ஞெக்காக் கரும்பிள்ளை போற்பர மானந்தரும்
நந்தறீர்ந் துற்ற நிலைநின் றபாவள்ளி நாயகமே. (௨௬)

நாயக நீயென்று நானென்று நீத்த நடுநிலையாம்
ஞேயத்திற் றேயத் துடனழுந் தான்றவர் நிற்குநிலை
*வாயவே ரிக்கரை மாதிர மேறியை மானுமதைத்
தாயைய னுமுனை யன்றியோ வேற்பலென் சண்முகனே. (௨௭)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
அண்மைசே யின்றகண் டானந்த மாநிற்கு மாற்றலைநல்
உண்மையென் றேருத்தந்த மோதின பேரு முவர்ப்பறவே
எண்மையின் றன்னியும் போதஞ் சிகாமையி னெய்திலரே.

---

* வயம் 'வாயம்' என நீண்டது. வயம்—நீர்.

எய்யாமை கீறி யிருமிறு மாப்பினை யெய்துதற்குன்
பொய்யா வருட்டிறம் பெற்றது மின்றிப் புகன்றதுபோல்
மெய்யாக முற்றும் பெறாதது மின்றி வெதும்பெணுளேன்
துய்யோர் நலம்பெறச் சூழ்முரு கோனெனுந் தூயவனே.

தூயவெங் கோனன லாசலப் பேர்வள்ள ஞேத்திரத்து
நாயக வெற்குக் குமர குருதாச நாமமொன்றிங்
கேயில கும்வணம் பாலித்த தண்ணளி யெம்பெருமான்
வயெனைச் சூழச் செயாயிரு ளீர்க்கும் பரிதியையே. (௱௦)

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகள் சிதம்பர மஹாக்ஷேத்திர
வெல்லைப்பாட்டி லுள்ள குயவன்பேட்டையில்
வதிந்தஞான் றருளிச்செய்த

கந்தரோலியலந்தாதி முற்றிற்று.

கலியுகம் சகூஅ-ல் நிகழ் ஐப்பசிமாதத்துக் கந்தசஷ்டி

குமாரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

குகப்பிரமவருட்பத்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற் கைம்பத்திரண் டக்கரம்.

கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம்,
கருவிளம், கருவிளங்கனி.

தனாதன தனாதன தனாதன தனாதன
தனாதன தனாதனதனா.

சொலாலுயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு
சுபாலய விபூதிவிமலா
தொலாதிப கவானரு ளுதாரகு மாரவதி
சுகேசரி கணானமுருகா
வலாரிம ளார்வல குலாம்விபி னர்காதலி
மனோரத மணாளகுழகா
வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி
*மதுகமொய் †கரோடிமுடியா

---

*மதுகம்=அழகு; பிங்கலநிகண்டு.

†கரோடிமுடி=சிரசிற்சூட்டு மகுடம்: கரோடி=சிரசின் அஸ்தி; நிகண்டு - அமரசிம்மம் காண்க. ஆகுபெயராய்ச் சிரசிற்காயிற்று. இங்ஙனம், கரோடியைத் தலையலங்காரமெனக்கொண்டு அதனைத் தரித்துள்ள சென்னி முருகன் "கரோடி முடியா" என விளிக்கப் பட்டனனென்று கூறலுமாம்.

கலாபிமி சையேறிவி ளையாடெழி லுலாசஜ
கநாதக ருணாலயமனா
கஜாநந சகோதர வபேதசு குணாகர
கணாளணை கமோடுயர்விணோர்
எலாரும ருளாளவ யிலாளவ ழியாதக
யிலாயகு கனேயருளெனா
எநாளும டிமீதுமு டிதாழ்கதழ் வுளாயிடை
யிலாதெனை யளாவியருளே. (க)

பணாமுக வராவணி பொனாரித ழியாரணி
பலாகவி றையாமைநிணமீன்
பரூவிழி களேபரம் விடாணமு டிமாலிகை
பலாசுறு துரோணமலர்மா
கணாம ணிநீறணி யுமாபதி மூனோநல
கணாள்கண வனோரவரிதாங்
கலாநிதி யதாமரி யவோமிதெ னவோதிய
கலாவல சதாரியசதா
அணாமலை யுணாமுலை தனாதும தலாயெனா
ளனாத முலாவுமமலா
அபேதநிலைஃசேரறி வுளாரெவ ருமாவலொ
டணாவரு ளணாவருளெனாத்
தனாலர் தமாலமி டுதூவடி யுளாயொரு
சமானா கிதாவயின்மனா
சடானன குகாவெனை விடாதவ ஞரீதுரி
தமோடவு ளளாவியருளே. (உ)

சராசர மெலாம்வனை பிரானுன துதேசவீர்
தனேரயி லெனுலுளதெனுத்
தகாதம றைகூறவி னிநீயக றராதல
மதேகுதி பெனுவறையுமா
நிராதய னமாதிபொ ருமூவகை யுநேமியி
விலாதொழி யவேகியவநாள்
இருவுன தனுதிய ருளேணிலுய் சராசர
மெலாமம ரவாணைபுரிமா
பராபர கராசல வுவாவுரி தராவணி,
பராசன புராரிகுமரா
பராசரன் மகார்பணி பிராமண புராதன
பராமல முராரிமருகா
நிராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
நிருபவெ னையாள்குருபரா
நிசாசரர் நிசாரண புராணப ரிபூரண
நிலாவிட வளாவியருளே. (௬)

கடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாதியர்
சடாரிபொ டியாகவரிமா
சமாலம சைதோகைகு டைதாலம ணியோடைக
டடாரிக ளெலாமிரியவே
கடாமுக படாமுடை மதாவள மனீகமெய்
கபாலம கடாகமிறவே
கதாயுதம் விளொழிச ரமேதியெ றிவேறடி
கடாவசி குடாரமதர்போல்

ஞடாவணம் விநாசமு றவேபணி யனேகரை
யிடாகினி பிடாரிபலபேய்
இராகமொ டொடலு டனுடியு ணவாசுர
விராயனு யிரேகவனைவேல்
கடாவிய நிதேன சடானன விடாவினை
களோடவ டியார்பரவுமா
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதச
கணுவெனை யளாவியருளே. (சு)

விமானவ ராமய மிலாவடி கடானவர்
* விணோர்பகை ஞராதிமறையோர்
விரோதமி லிராசர றவாணிகர் கடாசியர்
விவேகம துளாரெவருமே
அமாவரு ளமாவரு ளெனுறுவ லுநாவுட
னனாதம் வழாதுதொழுமா
அமானவி மயாசல குமாரிகு மாரசிவ
னனுதிவ டிவானமுருகா
துமாரது நுதாசனை யெநாளும கலாதசு
குணலய விலாசவெளியே
குரூபச விகாரம லமேதும ணவாதவெ
குசோபித வதீதவொளியே
சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
சதாசிவ மதானதனியே

* விண்ணோர்பகைஞர் = இராக்கதர்.

தகாதநெ றிநாடியு ழலாதுற திசேர்பரி
சதாயெனு ளளாவியருளே. (டு)

தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்தன
தனந்தன தனந்தனதனு.

கணம்பல நெருங்கிமு ழவந்திரி கைபம்பைப
டகந்துடி பெரும்பறைமுழா
கரங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்சுடு
களன்பெரு நடம்புரிபிரான்
வணங்கிட நிரந்தர வுரன்சொலி யபுங்கவ
வரன்றெழில் கவர்ந்தவிறலோய்
மறம்பல வயர்ந்திடி னுமன்பரை யுவந்துள
மலங்கெட விளங்குபெரியோய்
பணம்பண மெனுங்கொடி யவன்பிணி யடைந்தனர்
படுந்தொழி லினுந்தொடர்வனே
பதம்பத மெனும்பெரு மிதந்தின மடைந்தருள்
பதிந்தெனை யறிந்தவிர்வனே
அணங்குடை மடந்தைம யனஞ்சென விகழ்ந்தெனை
யடைந்தனை யடைந்திடுவனே
அணங்குழை யுயங்கியு ழனெஞ்சுள னறிந்தில
னணைந்தெனு ணிரம்பியருளே. (சு)

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தனதனு.

பருப்பொடு புழுக்கறு வைபச்சடி பொரிக்கறி
பழக்குவை யுழுத்துவடைபால்

பாப்படை முறுக்கதி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
படைத்தெணு வருக்குமெளிதாய்
விருப்புறு வாத்தைய ருளற்புத வருட்குக
விளர்த்தக மலத்தவிசிலார்
விதிப்பிரி யைபொற்றிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
விழுப்ப*வ லவர்க்குறுகணே
பெருத்திட வமைத்தெதி ரியற்றர சிழைத்திடு
பிணக்குள னணிக்குழுவிலே
†பிறப்பில லகுக்குலம் விடுத்திரு காப்பிடி
பிடித்தறை கொடுத்துதிரவார்ச்
செருக்கள நடுக்குற வுதைத்துவ ணமற்பமொய்
சிவைக்குல முவப்பொடுணுவான்
திடக்குடர் வெடுக்கென விழுத்திட வதைத்தவர்
திறத்தலை வவெற்குமருளே. (எ)

தனுதன தனத்தன தனுதன தனத்தன
தனுதன தனத்தனதனு.

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
பொலாதென வழுத்தியலவோ
புராடம திழைப்பர தனுலிகன் மறத்ததர்
புகாநிலை மையுத்தமமெனுச்
சதாவதி னடப்பவ ரெலாருமரு ளுற்றனர்
தகாதசெ யலுற்றதமியேன்

---

* வலவர் - வல்லபர் என்பதன் விகாரம்: =எண்ணத்திற்கினியவர். † பிறப்பு=அச்சம்: பி - நிகண்டு.

தனாரு லோகச்சிய தெனதுசெ யலேக்கவர்
சமாதியி னிறுத்துமருளார்
பிதாவுடை யருட்டிற மதாமென மதிக்கவொர்
பிரீதியை யெனக்குதவினேய்
பிராமண ரெமக்கருள் செயாயென வழுத்திடு
பிரானென விருக்குமுதல்வா
உதாரவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
திருதருள் புரக்குமுருகா
உரோகமில் வெறுக்கையி னேயேயரு ளிசித்தலு
முனேடெனே யிருக்கவருளே. (அ)

தனாதன தனந்தன தனாதன தனந்தன
தனாதன தனந்தனதனா.

மயானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
வழாதசை வமிஞ்சியெழவே
மகாமரு ளடைந்தச மணாள்வினை குலேந்திட
மனேலய முகந்தவடியார்
பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலே
பொனுபெ வியெங்கும்மிகவே
பொறாமைமு னேவஞ்சனே யெலாமிரி யவந்தவொர்
புனிதம விசண்பைமுனியே
* வியாமமில் சுயம்பர மதேஜசு பொலிந்தொளிர்
வியோமமெ னநின்றபொருளே

* வ்யாமம் என்றும் வடசொல் வியாமம் என விகாரப் பட்டது. வ்யாமம்=புகை.

விலாசச வையென்றசி வ*ஞானவெ ளிமன்றுளி
விநோதந டனம்புரிகுகா
† கியாதமி லிளம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்
கியாதிவெ றிகொண்டெனகமே
கெழீஇவ ழியின்பிர தமேநுக ரவன்பரு
கிடாவரு டெலங்கவருளே. (௯)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்
சிவனெறி நிலாதசிதடன்
செலல்வர வெணாதவன் கொலைவினை விடாதவன்
றினுமுடை மறாதபுலைஞன்
குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறாதவன்
குணநல னிலாதவறிஞன்
குகநம வெணாதவன் றுறவற முறாதவன்
குடிவெறி யறாதமுருடன்
முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெணாதவன்
முசுமன னையாதவிரதன்
முடிவுடை மகாபதம் பெறுவதி லையாகலின்
மொழிகறை நணாமலருடன்
தருளுமரு ணாசலந் தனிலத னைநாமமொன்
றழகொடு நிலாவநினதன்

* இந்த ஞானவெளியினுண்மை, இந்நூலாசிரிய ரருளிச் செய்த தகராலயரகசியத்திலும், அதனுரையிலும் இனிதுவிளங்கும்.

† கியாதம் - க்யாதமென்னும் வடசொல்லின் விகாரம்: =விளக்கமான இகழ்ச்சி.

படிமல ரையேயுளம் பணினவ ஊையாவணங்
கரையவெ னுளாடியருளே. (க0)

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகள் குயவன்பேட்டையில்
வதிந்தனுரன் றருளிச்செய்த
குகப்பிரமவருட்பத்து முற்றிற்று.

கலியுகம் சகககஅ-ல் நிகழ் கார்த்திகைமாதத்துக் கார்த்திகை.

குமாரகுருபரன் றிருவடிவாழ்க.

ஞானவாக்கியம்.

காப்பு.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஞான வாக்கிய நாதன் குமாரன்
கானளி னங்கள் கருதித் தொழுவாம்.

நூல்.

அறிவுக் கறிவே யிறைசற் சொரூபம். க
ஆனந் தப்பொரு டானந் தப்பரன். உ
இறப்போடு பிறப்பறு சிறப்புள னவனே. ௩

ஈன்றோ ரெவரைய மீன்றோ னிறையே. ச
உதிப்பன தந்தளித் தொடுக்குவ திறையருள். ரு
ஊறறு முத்தொழின் மாறுயிர் பொருட்டே. சு
எழுவகைத் தோற்றமு மழிதனிச் சயமே. எ
ஏறுகன் மங்களே காறறு பிறவி. அ
ஐம்புல நுகர்ச்சியிற் பம்புமக் கன்மம். கூ
ஒட்டிரு வினைச்சமங் கட்டவிழ் பருவம். க0
ஓதலு முணர்தலும் வேதாக மாந்தம். கக
ஔடத சித்தி விவச நெறிக்கில். கஉ
அஃக லிலாதார் தர்க்க மிடாரே. கங
கருளும் பகலு மருணிலை யில்லை. கச
ஙகரம் போல்வார் புகரில் குரவர். கரு
சடநிழல் போல்வா ரிடர்தபு சீடர். கசு
ஞான்டுச் சூல்போ லொண்டொடி விழைவு. கஎ
இடம்பொரு ளேவற் றிடம்பர நிலையில். கஅ
இணக்கிக் கொண்டாற் பிணக்கொன் றுமில்லை. ககூ
தலமுந் தீர்த்தமு மலமடு நிலையே. உ0
நற்கா லந்தான் மெய்த்தே நினைநிலை. உக

பத்திமை யர்க்கும் முத்தி கிடைக்கும். உஉ

மந்திர மெந்திர மந்தர நெறிக்கில். உங

* யமிநெறி வேட்போர் நிமிர்பிழை யீட்டார். உச

இரப்பரு ணிலையின் முரட்பவ மொழியும். உரு

இலம்பா டுறினுங் கலங்கார் விவேகர். உசு

வயங்கரு ளுள்ளா ரியங்குயிர் கொல்லார். உஎ

அழகணி விருப்ப மிழிவிறந் தார்க்கில் உஅ

இளமை விவேகிபின் றளர்வறும் யோகியே. உகூ

அறங்க ளிரண்டுந் திறம்பா தார்க்கே. ௩0

அளந்தல் குறைந்தான் மனஞ்செலு மேலே. ௩க

கண்டப் பொருளறி கண்டுப் பிலதே. ௩உ

காணுப் பொருளைக் காண்கண் மெய்க்கண். ௩௩

கிரியையுஞ் சரியையுந் திரிதரல் கெடுமுன் ௩ச

கீழ்மையின் ஞானந் தாழ்வி லருளே. ௩ரு

குருவரு ளின்றி யருள்வர லின்றே. ௩சு

கூட்ட நீங்கல் வாட்டமி னெறியே. ௩எ

கெடுதி யாவது வடிவுடை யிச்சை. ௩அ

* யமிநெறி=முனிவர்மார்க்கம். யமி=முனிவன்; வடசொல்.

கேவல நெறியே பாவ மிலாநெறி. ௩௯

கையரு மறியின் மெய்ந்நிலை யெய்வர். ௪௦

கொல்லுவர் வல்லார் குரோதா திகளை. ௪௧

கோட்டை யாவது மாட்சிமை மோனம். ௪௨

சகமே மறையு மகமுக மழுந்தின். ௪௩

சாதிபே தத்தளை மாதுற வுக்கிலை. ௪௪

சித்தி விரும்பார் முத்தி வரம்போர். ௪௫

சீவ னுடல்போற் றேவனு முயிரும். ௪௬

சுகவழி பாடு பகிர்முக மன்று. ௪௭

சூக்கத் தினுமதி சூக்க மறிவு. ௪௮

செயற்கை தணந்தோ ரியற்கை யறிவார். ௪௯

சேய்பெண்டு சுற்ற மாய்கின்ற மட்டும். ௫௦

சையென விக்ழ்வார் மெய்ய ருலகை. ௫௧

சொப்பனம் போலா மிப்புவி யாக்கம். ௫௨

சோர்வு படாதரு ளார்சிவ வாக்கம். ௫௩

* ஞலவல் போலு மலவுயிர் நீர்மை. ௫௪

ஞாயிறு போல்வார் நோயறு மறிஞர். ௫௫

---

* ஞலவல்=மின்மினிப்பூச்சி.

ஞிமிரொலி யந்தஞ் சமநிலை யின்றே. ருகூ
ஞெகிழ்தன் மயங்க லகல முயல்க. ருஎ
ஞேயத் தகப்படு மாய்வற்ற புத்தேள். ருஅ
ஞொள்கல் வெருளலின் றுள்குக நடுவே. ருகூ
தன்னை யறித றவத்திற் றவமே. கூ0
தாரக னறிதல் கூராறு சுகமே. கூக
திரிபுடி யிகந்தோ ரிருதிறம் பிரியார். கூஉ
தீரா வழக்கே பாரா தளவும். கூங
துறவு நடையுங் கறையாம் பொய்யில். கூச
தூங்கி யெழல்போற் றுஞ்சலு முதிப்பும். கூரு
தெய்வ விவேக மெய்யறி வார்கண். கூகூ
தேடார்க் கில்லை வாடாத் தெய்வம். கூஎ
தைவகர் மத்தி னெய்திழி வில்லை. கூஅ
தொண்டர் பணியரும் விண்டலம் வாழ்வார். கூகூ
தோழன் மகன்போல் வாழ்தலு நலனே. எ0
நஞ்செனப் படுவது வஞ்சக நெஞ்சம். எக
நாதர் தரிசனம் பாதக நாசம். எஉ
நிறைவறி வாவது மறைவறக் காண்டல். எங

நீக்கம் புகலார் சூக்க முணர்ந்தோர். ௭௪

நுகர்வன கண்டு நுகர்க பசித்தால். ௭௫

நான்முறை யறியாப் பான்மை யிழுக்காம். ௭௬

நெருப்பைப் போலக் கருத்தனை நினைக. ௭௭

நேய வந்தனந் தூய வசியம். ௭௮

நைதலு மகிழ்தலும் வைய விகாரம். ௭௯

நொசிவறு வாழ்க்கை கசிவுடை யார்க்கே. ௮௦

நோக்க நிலைக்கிற் பூக்கொய் வினையேன். ௮௧

பருவந் தெரிந்து பகர்பிற ருக்கே. ௮௨

பாடிப் பழிச்சல் கேடற் றவன்பே. ௮௩

பிழையிலர் நல்கு கழிவு மமுதாம். ௮௪

பீடை தருமே மூட ருறவு. ௮௫

புயல்போன் மறைக்கினும் வெயிலவன் போனில். ௮௬

பூரண மாம்வரை தாரணை நீங்கேல். ௮௭

பெருஞ்சுவை யுணின் றருந்துக சிறுக. ௮௮

பேசா நாட்கள் பிறவா நாட்கள். ௮௯

பைம்பொன் னுலகா மம்பர மருளாம். ௯௦

பொன்மண் ணாசை மண்மண் ணாகும். ௯௧

போக்கும் வரவு மோக்கத் திலில. கஉ
மதிவலி பிறங்கின் விதிவலி யடங்கும். கூங
மாளு முன்னுனை யாள்பொரு ளறிதி. கூச
மிடியோ ராவா ரடிபணி யாதார். கூரு
மீட்சி காணிற் காட்சி யறமுயல். கூசு
முன்வினை யொழிவிற் றன்னிலை தெரியும். கூஎ
மூலமும் விருத்தியு ஞாலமண் குடம்போல். கூஅ
மெய்ப்பொரு ளேயங் கைக்கனி யாகும். கக
மேலாம் வீடு காலா தீதம். க00
மையிருள் போலச் செய்கறை தன்னுள். க0க
மொட்டையுஞ் சடையுங் கட்டா யமிலை. க0உ
மோக்க மென்ப தாக்கை யறுதல். க0ங
வரையறை நீப்பே புரையறு மாதனம். க0ச
வானம் போலத் தியானஞ் செய்யே. க0ரு
வினையெது புரியினு மனகனை மறவேல். க0சு
* வீரை யறப்புக ழாரியன் போனில். க0எ
வெல்லுக வெளியிற் செல்லு மனத்தை. க0அ

---

* வீரை—துயர்: பிங்கலநிகண்டு.

வேட்கையும் வெறுப்பு நீக்குதல் சுத்தம். கOசு
மைவச் சுதன்றெழின் மெய்யடி யார்க்கில். ககO

ஸ்ரீகூடமஸ்தூலரஹித குணவர்ணரஹித அவாமாக அதீர்க்க அஜாக அவிநாச சச்சிதாநந்தவஸ்துவாயுள்ள குஹப்ரஹ்மத்தினது திருவருட் டேண்டுதலானே பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமாரகுருதாச சுவாமிகள் அதியிளமைப் பருவத்திற்றானே குஹேசனை நாம் பாடித் துதிக்கவேண்டுமென நினைத்தவளவிலே தம்மையறியா மற் றமதுவாக்கில், "கங்கையைச்சடையிற்பரித்து" என்வெழுந்த மங்கல மொழித்தொடரைத் தொடக்கமாகக் கொண்டுளதும், குமாரகுருதாசசுவாமிகள்பாடலில் தெய்வவணக்கத்திற்குப்பின்னர் வைக்கப்பட்டுளதுமான "அமரர்கோ" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளியபின் அறிவுநெறிக்குரிய பல சாத்திரங்களையுந் தோத்திர சாத்திரங்களையும் உலோகோபகாரமாக விரிவிலருளிச்செய்த சுவாமிகள் அங்ஙனம், பெரிதுஞ் சுருங்கிநின்று பெரும்பொருடருமாறு பொதுமையி லருளிச்செய்த.—

ஞானவாக்கிய முற்றிற்று.

குமாரகுருபரன் திருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீகாஞ்சிப்பதியைச்சார்ந்த ஐயன்பேட்டைக்

கந்தகோட்ட
மும்மணிக்கோவை.

நேரிசை யகவற்பா.

திருவடி யீயெனப் பெரியநின் னடிபேண்
ஒருபிடி யுடையா ருஞற்று கிரியை
முற்றப் பெறுவான் முன்னவற் பணியும்
நற்றொழி றன்னையு மற்றமி லுற்கே
செலுத்திடு பூதியர் சென்னெறி யெற்கும்
நிலத்து ரித்தெஞ நின்கழ லேத்துபு
தூங்கிடு தொழும்பர் கொன்னடி தூங்குபு
தாங்கெழு தோனயம் பொருணயஞ் சற்றும்
இலாவிழி கூற்றனே னென்னினு நன்னர்
உலாநின் கடைக்கட் கருணை யுதவியுற்
றதிர்ப்பதென் னென்னின் மதித்தவர் வதியும்
பதிக்கெலா ஞெள்ளலா மதிக்குமா கவின்கிளர்
தண்டக மென்னுந் தொண்டை நாட்டில்
அண்டர் பிரான்மைக் கண்டன் மரீஇய
கச்சிமூ தூரைப் பச்சிமத் தடைத்தாய்
மச்சமார் வேக வதியெனும் யாற்றைத்

தக்கிணத் துடைத்தாய்த் தலையளாம் பாணி
எக்கணுங் கமழு மெழிற்பூஞ் சோலை
சுரும்பறை மரைவிரி தூநீர் வாவி
அரம்பைக ளுளு மருங்கனி யுகுக்கும்
வளம்பல வுடைத்தாய் மறையவர் மன்னவர்
களம்புகா வணிகர் கடைவரு ணத்தவர்
எவரு நனியுய்ந் திரும்பே றடைவான்
தேவர் நிலையினுஞ் சீர்மிக் குடைத்தாய்ப்
பொய்யன் பில்லா மெய்யன் புள்ளார்
உய்யின் போங்கு மையன் பேட்டையில்
எந்நாட் டவருமே வந்துதரி சித்துறை
கந்தகோட் டமெனுமா மந்தரித் துளதிருப்
பதியம ராறுமுகப் பரமவுற் கெனையுநான்
கதிபெற வேட்டுக் கையடை செய்துளேன்
கொன்னே தளரா வணங்கொளல்
நின்னே ரீர நிறைவுக் கியைபே. (௧)

நேரிசைவெண்பா.

இயைந்தவற் பில்லார்க்குன் னேதிலற்பு மில்கால்
பயந்தபு மாறுமில்லை பட்டாங்—குயர்ந்தவற்புன்
சொந்தவீட் டைப்பகுக்குந் தூய்மதியை நல்குமுது
கந்தகோட் டத்துறைதுங் கா. (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காரகர் வெனவாயு ளெல்லையு நின்னைக் கருத்திருத்திச்
சாகா நிலையகஞ் சாகாது செத்துத் தனியிருக்கும்

யோகா கரப்பே றுடையார் விரும்பா வுவர்த்தலுமைப்
போகா தெனைப்புரந் தாள்கந்த கோட்டத்துப் புண்ணியனே.(ரு)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

புண்ணியக் கேளவர் நண்ணிடு கந்த
கோட்டக் குமர வேட்புற் றவர்பால்
தேனினு மினித்துத் *தெவுண்மதர்த் தேனே
வானினும் விரிந்து மலர்பெரு வானே
ஒளியெலா முண்டோங் கொருபர வொளியே
காசினி புரக்கினு மாசினி புரக்கினும்
அஞ்ஞான ரூப வனாதி மலப்புரி
ஒழியார்க் கோர்சுக முண்டுகொ லுண்டுகொல்
என்றுணர் வலியிலாப் புன்றெளி வதமர்தாம்
யாடு மாடு வீடு தடவை
ஆடை யலங்கல் பூடணந் தேம்பை
கிளைய ஊதியம் பிணைய ஊர்தி
விருது சிலத ருரியநட் பாளர்
அறுசுவை யுண்டி நறுமணங் கலவி
மகப்பே றகலிட மதிக்கு மிடம்பம்
முதல யாவு மவாவி முன்னினும்
அன்னண மருள்வை யறைந்த வினைத்தும்.
விரும்பா தவபவி வீழ்ந்த பின்னர்
வன்னமன் றண்டம் வாராது காத்தி

* தெவுணல்=பெருகல்; திவாகரம். 'தெவிளல்' எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

உ0. எனவழி பாடயர் மத்திம ரெண்ணமும்
ஆய்ந்தன் னணமு மருளுவை யாதும்
விழையா துழுவன் மீக்கொண் டென்றும்
நெஞ்சா லுரையா னெட்டை யுடலால்
வழிபடு முத்தம ரிழிவு களைந்து
உரு. சொல்லுவ சொல்லுபு நல்குவ நல்குபு
நீக்கமி னிலையி னிறீஇ யருள்வை
ஆகலி னெனுதுள் ளத்துணி பாய்ந்து
தோகமி லருளாற் றனைவி லீதியே. (ச)

நேரிசைவெண்பா.

ஈதலுங் கோடலுமுன் னேணருட் கேயுரித்தென்
றேதறு நூல்க ளினிதியம்பப்—போதமிலாக்
கோட்டமன ஞனென்று கூத்தாட லென்கந்த
கோட்டமுறை யெந்தாய் குயில். (ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

குயிலன்ன தோலு மயிலன்ன சாயலுங் கூர்மடவார்
வெயிலின்ன தென்றறி யாதுய்யு மாமணி மேடைகளின்
அயிர்மன்னு மாகந்த கோட்டத் தமர்ந்தவா ரூனனத்தோய்
துயிலுமண்ணேக்குந்துமித்தருள்வாய்தொழுந் தொண்டருக்கே.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

தொண்டயர்ந் தாரே யண்டர் களாயினர்
தொண்டயர்ந் தாரே சுடர்நிட் டராயினர்
தொண்டயர்ந் தாரே தொல்சித் தராயினர்

தொண்டயர்ந் தாரே தோய்முத் தாயினர்
பாடலுந் தொண்டே பழிச்சலுந் தொண்டே
ஆடலுந் தொண்டே யருநறும் பண்டம்
ஈதலுந் தொண்டே யிறைஞ்சலுந் தொண்டே
என்றறிந் துன்னையு மிணையடி யல்லால்
ஒன்றையும் விழையா வுன்கிணை கரையும்
நேடிப் புரியு நெடுந்தொண் டிற்றெனா
நாடித் தேறா ஞாலப் பேதைகள்
உறுபய னெவனே யுறுகண் கண்டிடிற்
பெறுபய னெவனே பேதைமை தணப்பான்
செய்வினை யெவனே யென்றறி தெளிவு
மெய்ம்மையு முடையுன் மெய்யடி யார்கால்
நண்ணிய பூழியென் சென்னி
ஒண்ணாமேற் கறையெலா மொரீஇ
மதர்மீக் கொள்ளும் வானருள் கொள்ளும்
அதனா லன்னவ ரவைக்கணா மென்னை
வைத்துநீ யாண்மனன் வழங்கல் வேண்டுமா
நந்தவாட் டாடுநர் நாடு மதன்சேர்
சந்தகோட் டத்தவிர் கந்தா குழகா
திருநிமிர் வல்லி தெய்வ யானை
இருவரு முவப்ப விடையிருந் தருளுந்
தலைவ வும்பர் தலைவ
தலைவ வென்றன் றகைமை
அள்ளிலைவே லத்தம் பரித்துப்
புள்ளில் வருமோர் புனிதப் பொருளே. (௭)

நேரிசைவெண்பா.

பொருளொரு மூன்றும் பொருளெனவே கொள்ளுந்
தெருளுளார் போதந் தெவுளக்—கருளிரிக்குங்
கந்தகோட் டத்தவிரெங் கண்மணியே யென்மதநீ
தந்நாட் டத்திடையே தான். (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானந் தவங்க ளெலாநினைச் சீத்தெவர் தாஞ்செயினும்
ஊனந் தருமலான் *மானந் தராவென வோதிடற்கெண் [டுன்
மானந் தடையின்று தக்கனே சான்றென்னும் வாய்மைகொண்
பானெஞ்சு செய்யெனைக் காகந்த கோட்டத்துப் பண்ணவனே.

நேரிசை யகவற்பா.

பண்ணவர் கவலும் விண்ணவர் கவலும்
மண்ணவர் கவலு மாற்று பாக்குச்
சண்முகத் திருவுரு வண்ணினை யதுதான்
அகார முகார மகார மர்த்த
மாத்திரை நாத மாணுறு பிந்து
கலாகலா தீதங் கரிசறு சாந்தி
சாந்தியா தீதந் தகைசா லுன்மனி
மனோன்மனி புரீததி வளர்தனு மத்யமா
மேம்படு பதீபரா வாம்பதி னாறு
மாத்திரா ரூப விராட்பிர ணவமும்
ஓமெனும் பிரமப் பிரணவ மொன்றும்

---

* மானம்=பெருமை; னகரவெதுகை.

ஆகநின் றவிரு மகண்டசத் தியெனு
ஆரண மாகமம் புராணே திகாசம்
அனைத்து மதிர்க்கு மப்பெரு மாண்புத்
திருவடி யிருக்கத் தெய்வ ஞான
சத்தி வடிவாச் சாற்றரு மாற்றல்
பெற்றுள ஞாங்கர்ப் பெரும்படை யொன்றும்
அறிவிறல் பொறுத்த பதினோ ருருத்திர
உருவாய் நிமிரு மெறிவல் லயந்துஜங்
கத்தி குலிசங் கங்க பத்திரம்
அங்குசங் கமலங் கண்டைகோ தண்டம்
ஈட்டி பரசென் றியம்புபன் னென்றும்
பன்னிரு கரத்து மின்னி யிருக்க
அடியவ ரென்னுஞ் சிறார்பசித் *தாற்றிற்
கடுகிப் போந்தக் கவறபு பேரருட்
+டன்னைய ராகச் சாற்றுசூர்ச் சுதையுங்
குன்றவர் சுதையுங் குன்றா திருக்க
மீளி பிறங்கு வீர பாகு
முதலவ வீரர் முடிவின் றிருக்க
எத்திசை கண்ணினு மத்திசை நின்னை
நொடியிற் கொடுவந்து தாவல மாமைக்
கலாபி யிருக்கக் கலக்கென் போல்வார்க்
கில்லை யெனினு மியற்கை மலத்தான்
மறப்ப நினைப்பு மாறி மாறி

---

* ஆற்றல்=அழுதல்; பிங்கலநிகண்டு.
+ தன்னை=தாய். இது குட்ட நாட்டார் வழங்குஞ்சொல்.

வரலா னங்ஙன மாறி மாறி
நீயும் விழும ளேயம் பெருக்குபு
கவலேல் கவலேல் காத்தருள் புரிவாம்
என்று தேற்ற மியம்பிடல் வேண்டுங்
காமர் பூக்குங் கந்தகோட் டத்தில்
வாழும் பரம மலநோய்
போழு மருந்து பூக்குங் குன்றே. (௧௦)

நேரிசைவெண்பா.

குன்றம் பகவே லெறிந்தோய் குடிலைமுகன்
ஒன்றுந் திருவுருவோ யோமுருகா—வென்று
குரங்குநர்க் கொள்கந்த கோட்டப் பிரானென்
றுரங்கொள்ளு வார்க்கின் றுதிப்பு. (௧௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உதிப்பு முலப்புமெங் கேநிற்கு மென்றோ ருணர்வுசெய்யிற்
குதிப்பு மறப்புமெங் குண்டோவங் கென்றே குறித்திடலாம்
அதிர்ப்பு முதிர்ப்பு முளேனவை யெவ்வா றடங்கநிற்பேன்
மதிப்பு மெதிர்ப்பு மிலாக்கந்த கோட்டத்து வானவனே. (௧௨)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

வானவர் நாயக மாதவர் நாயக
மானவர் நாயக மன்னவர் நாயக
மோனிக ணாயக முன்னுநர் நாயக
ஞானிக ணாயக நள்ளுநர் நாயக

தந்திர நாயக மந்திர நாயக
எந்திர நாயக சுந்தர நாயக
சத்திக னாயக சித்திக னாயக
முத்திக னாயக வித்தைக னாயக
தத்துவ நாயக சற்குண நாயக
புத்தக நாயக புண்ணிய நாயக
தாரக நாயக சண்முக நாயக
வரக நாயக வெங்குரு நாயக
ஆட்ட நாயக வாசறு கந்த
கோட்ட நாயக கூர்த்த போதம்
இல்லாக் குணுங்கு பொல்லாக் குணுங்கு
கல்லாக் குணுங்கு கருதாக் குணுங்கு
பாடாக் குணுங்கு படியாக் குணுங்கு
தேடாக் குணுங்கு தெரியாக் குணுங்கு
வழுத்திம் மனவை மதித்து னருளிற்
செலுத்தி யென்னைக் கலத்த னின்மா
திடனார் திடனார் தெய்வ வருட்கோர்
கடனே கடனே கடனே கடனே. (௧௩)

நேரிசைவெண்பா.

கடனறியா *வாட்டியரல் காக்கந்த கோட்டத்
திடைவதியு மெந்தாயுன் னேனா—ரடியலரே
ஏழையேன் சிந்தை யெனுமாறு காலுண்டு
மாழையொடு வீங்கும் வயின். (௧௪)

*ஆட்டியர்=செல்வர்; 'ஆட்ய:' என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வெயினதே யன்சுமைக் காமாலு மஞ்சவொள் வையத்தனுங்
குயினேறு போகியுஞ் சூழ்கந்த மாகந்த கோட்டத்துறை
மயிலேறு மெம்முதா னின்றொண்ட ரென்றிந்த *மாதிரத்திற்
பெயரேறி னாரவம் போயினா ரென்னவோர் பேச்சுமின்றே.(கரு)

நேரிசை யகவற்பா.

இன்று நெருநல் பின்றை யெனாநிலை
பிடித்து நின்ற பிரமேந் திரற்கு
நித்தகை வல்லிய நீட்டி யருளினை
நித்திய நாத னெனுநிரு பற்கு
நின்மல யோக நிலைநன் களித்தனை
சொன்னகுத் தற்கு மவனிற் றுணைவி
என்னு மகேசை யென்பா ளுக்குஞ்
சுதனா வந்தெதிர் தோன்றினை யதான்று
நசைஇய வரங்களு நன்கு நல்கினை
வசுமந் தற்கு மலர்கதி வழங்கினை
இடும்ப னென்பா னிகலிரித் தருளினை
சேரர் கோற்குச் சிவகயி லாய
கதிக்கருள் புரிந்தனை திருப்பரங் குன்றிற்
கானறுப் புண்ட வொருமட வாற்கக்
கான்வளர் பாக்குக் கருணைபா லித்தனை
சுகவிரு டிக்குந் தூய்நால் வாய்க்கும்
வேண்டுன வருளினை விடைமுக வற்குப்

---

* மாதிரம் = பூமி; தகரவெதுகை.

பதியொள் ளறிவைப் புகுத்தருள் செய்தனை
வாசுகி யென்னு மாசுண மதற்கார்
யாக்கை யாகுல நீக்கி யருளினை
சயகிய சவ்விய சாமிமா ருக்கற்
கைம்பா தகதீர்த் தருளினை யற்பாற்
கதிர்காம வேலா வெனக்கத றுருவற்
புரப்பான் கரியைக் கோறல் புரிந்தனை
கதிர்கா மத்திற் களிறுத் தொழுவான்
ஒருவன் சாப மொழித்தருள் செய்தனை
காசிப ரிட்டிக் கூறு காட்டு
மலயன் மார னிருவர் மாய்த்தனை
வாசவன் றூசி மனக்கவ றீர்த்தனை
சந்தத் தொடர்பு சாலப் பொழிந்த
எந்தை யருண கிரிக்கரு ளிசைத்தனை
பிரமற் குட்டுபு பெரும்புவி படைத்தனை
பரமற் கோருப தேசம் பண்ணினை
ஆறு முனிவரை யாட்கொண் டருளினை
முசுமுகற் கருளினை முதுமல யத்துச்
சிறுமுனிக் கருளினை சீரிய புத்தேட்
சோழற் கருளினை யாழற் கருளினை
வாமற் கருளினை யிராமற் கருளினை
கீரற் காய கிருபைசெய் தருளினை
இன்று மெண்ணிலர்ப் புரந்தனை யதனால்
என்னையு மென்போல் வாரையு மின்னே
ஆண்டு கோடற் கருளால்
வேண்டுங் கந்த கோட்ட வேளே. (௩௯)

நேரிசைவெண்பா.

வேளென் மதன்செய்யோர் வெப்பிற் கிவணினியிங்
காளன் றெனவுய்க்கு மாற்றலுளோய்—கோளறுசீர்க்
கந்தகோட் டக்குமர காவென் றிமிழ்த்தபினும்
பந்தம்யாக் குங்கொல் பகர். (கஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பகரற் கரிய பராபர மூர்த்தியின் பால்விழிக்கட்
புகறற் கினியநீ வந்ததா லன்றோ பொருபுலவர்
சுகமுற் றனாந்த வாறுநீ யென்கணுந் தோன்றினன்றிக்
குகனட்பி லுய்வன் கொலோகந்த கோட்டக் குருமணியே. (கஅ)

இணைக்குற ளகவற்பா.

மணிமிக் குடைமா மணிகண் டற்குப்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
நாவின் மகட்கோர் நாமக ளாகிப்
பூவின் மகட்கோர் பூமக ளாகி
எண்ணில் கோடி யண்ட வீட்டங்
தந்திடு கருப்பத் தாய்விந் துவிற்குந்
தாயாய் மன்னு சாம்ப விக்குப்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
கிஞ்ச வுறழ்வுங் கிஞ்சத் தொழிலு
முளபல் கோடி யுறவி கட்குட்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
தளிமக் கந்த கோட்டத் தளியுட்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே

என்முக நீதா னெழீஇ வாராயேற்
சார்தழை மஞ்ஞாய் தருகென் பேன்கொல்
பைமெய்த் தத்தாய் பறையென் பேன்கொல்
அஞ்சிறை நாரா யழையென் பேன்கொல்
மென்னடை யன்னம் விளம்பென் பேன்கொல்
இன்னிசைக் குயினீ யிசையென் பேன்கொல்
சீகாக் குயினீ செல்கென் பேன்கொல்
பொள்ளென மஞ்ஞீறே போகென் பேன்கொல்
குதிகொளு மனனே கொடுவென் பேன்கொல்
வேறென் விளைப்பனே
ஊறளே னுணரே னுணரேன்
எற்குலை வின்றிகல் லீரம் பெருக்கா
எழீஇ வரினீ யெந்தா யெந்தாய்
என்றடி தாழ்ந்துன் னின்மதார்ப் பௌவம்
படிந்தா னந்த பாதஞ் செய்கு
மாசறு தொண்டர் வம்மி னென்பேன்
மருடெறு மன்பீர் வருதி ரென்பேன்
யோக வேந்தி ருறமிவ ணென்பேன்
சான்றீர் சான்றீர் நுங்கள் சார்பிற்
சார்ந்தேன் சார்ந்தேன் றளைக டமித்தேன்
என்பே னென்று மிருஅ
நின்பா லின்ற நீடிப் வேனே. (கக)

நேரிசைவெண்பா.

உய்யு முறைகாண்ப வுய்யுயிருக் காமருளைச்
செய்யு நிலைகாண்ப செம்மையொடு—பையுள்

இலாமூப்பு மாவுள்ள வேர்க்கந்த கோட்டத்
துலாய்நிற்கு முன்னளியு ளோர். (௨௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உளது மிலது மெனநிற்கு மிந்த வுலகத்துழை
*விளரியி லேயே கிடைத்தனை யெற்கவ் வியன்கருதின்
வளருமுன் வாகையென் றேயாகு மின்னமும் வாழியென்னாக்
களவினின் னெஞ்சிற் படர்கந்த கோட்டத்துக் காங்கெயனே.

நேரிசை யகவற்பா.

காங்கேய மென்ன வோங்கொளி மெய்யோய்
மாயம் பூத்த மறத்தா ரகனும்
வஞ்சம் பூத்த கிரௌஞ்ச வரையனுஞ்
செய்திரி புரத்தைச் சிரித்தெ ரித்தோய்
அவ்வற் கிரௌஞ்சன் றருபே ராழியை
அங்கை யளகமா வுண்ட விறலோய்
பெயர்த்து மன்னவர்த் தடிவான் பெருவேல்
ஒச்சினோய் மிக்க வுரவரி முகனின்
காசிர முலையா வணமுங் காரித்
தடக்கி வீட்டோ ராண்மை யுடையோய்
மதுகைசால் சூர பதும னிணையிற்
பகிரண் டங்களி னின்று பாய்ந்து
வருமெண் ணறமவு ணப்படை மாண்டு
தலையளாய் நின்ற வழன்மலை பலவுங்
கட்பார் வையினாற் கனற்று வலியோய்

---

* விளரி = இளமை ; ளகரவெதுகை.

எண்ணில் சிரங்க ளெண்ணில் கரங்கள்
எண்ணில் படையுடை யெண்ணில் படைகளை
ஒருங் காரத் தோடுக் கிரமா
நோக்கி நீறு நீற்றெறு முடையோய்
வீரமா கேந்திர வூரிற் குழீஇய
செறுநர் குழாத்தைச் சிறுநகை யென்னும்
பாழித் தீயாற் பூழி செய்தோய்
ஆயிரத் தெட்டண் டாதி பதியாய்
ஆயிரத் தெட்டரி யயனுண் மன்னும்
நூற்றெட் டுகெறு ருத வூங்குத்
திருவுடை யானுத் தெவுண்மா யாவியா
உளகு ரன்செய் யுரனெலா மாற்றுபு
வல்லிக் கொடியற் பொழ்ந்து வருகென்
சொல்லி னோர்படை தாண்டு பெரியோய்
ஞாட்பில் விளிந்த பூத ஞாட்பை
ஒருரை யளவி லுயிர்த்தெழ வயர்ந்தோய்
அந்தணர் பரவுங் கந்தகோட் டத்திற்
சந்தத நிலவுந் தனிவர வள்ளால்
என்மல வலிவா ரிரித்தருள் பாக்குன்
உள்ளத் தனினஃ தாண்டு கொல்லோ
ஐயநீ யிஞ்ஞான் றுளருள்
செய்ய வேண்டுந் திருவுள முவந்தே. (உஉ)

நேரிசைவெண்பா.

உவப்பு முவர்ப்புமிலா வோரருளெற் கீயச்
சிவப்பொழுதிந் நாளிலைசொல் செப்புஞ்—சிவப்பொழுதன்

பாலென்று காந்தம் பறையுரைக்கென் சொல்லுவைமெய்
சால்கந்த கோட்டத்தெந் தாய். (உங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாயுஞ் சனகனும் பந்தமுங் கேளுநீ தானென்பவர்க்
கோயும் புனிறும் புராணமு மாய வுறுகணெல்லாம்
ஏயுந் திருவருள் வேக வதிகொப் புளமெழுப்பிப்
பாயும் பொறிகெழு மாகந்த கோட்ட பராபரனே. (உச)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

பரத னெல்லை யாமிப் பாரியில்
நரரா யுள்ளார் யாதோர் நடையிற்
காலம் போக்கல் கடனே யாயினுஞ்
சீலப் பனுவலிற் சீரியர் போக்குவர்
மூர்க்க ரென்பார் வேட்ட மிழைத்தல்
தீர்க்க மாகத் திவாவு றங்கல்
செருக்குற் றிருத்தல் சிறுமிக டொறுவில்
விருப்புற் றிருத்தல் வெஞ்சூ தாடல்
ஆடல் பார்த்த லபவா தம்பனல்
பாடல் கேட்டல் பஃறெருனி கொளுத்தல்
வாளா சரித்த லாக வழுத்துங்
கோளா றுகளிற் கூடாப் போக்குவர்
இன்னோர் கேளெற் கேயுங் கொல்லோ
மன்னர் கந்த கோட்ட மரீஇ
அடியார்ப் புரக்கு மருட்பெருஞ் சோதி
அடியே னேத்து மதிரசத் தேனே. (உரு)

நேரிசைவெண்பா.

தேன்பா யிழுதுகண்டு தித்திக்கு மக்காரம்
ஆன்பா லெலாமெள்ளு மானந்தத்—தேன்பாகுண்
டெம்பரின் மீயிருப்பா ரொண்கந்த கோட்டமமர்
தம்பிரா னின்னன்பர் தாம். (௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாவில் விவேக முளார்கொண்ட சன்மஞ் சபலம்பெறற்
*கூவயி றுக்கிரை தேடுவ தோடிறை யாமுனையுங்
கூவழித் தேடியுய் வாரவர் நீர்வரை கூறிடவென்
னாவல தோவினை யாள்கந்த கோட்டநன் ஞபகனே. (௨௭)

இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

நாயகன் றந்த நால்வே தத்துள்
இருக்கு மறையி னெழிலைத ரேயம்
எசுவின் றைத்திரிய மீசா வாசியம்
பிருகதா ரணியம் பேழ்க்கட வல்லி
கிதச் சாந்தோக் கியநற் கேநம்
அதர்வப் பிரச்சின மணிமாண் டூக்கியம்
முண்டக மென்று மொழியொரு பதாஉம்
இரண்டா மோத்தி னேர்க்கை வல்லியம்
தூய்மை பன்னு சுவேதா சுவதரம்
கிழமைக் காலாக் கினிருத் திரநறுஞ்
சென்னி யோத்தின் சிரசு சிகையெனும்

* வாவயின்—வான்வயிறு.

பஞ்ச ருத்திர வஞ்சுப நிடமும்
ஏனைய வுபநிட மாகம மெல்லாம்
மொழிந்து மொழிந்து முடிவு படுத்தற்
கரு. கமையாப் பொருளா யறுகுண வத்துவாய்
என்று முள்ள தெதுவோ வதுவே
நீயென் றோர்வார் நெஞ்சிடை யுறைவோய்
தோரண *வுழப்பு வாரணத் துகிலோய்
பொலங்கொ ணீப வலங்கன் மொய்ம்போய்
உ0. சடக்கர நாம சகத்திர நாம
குன்றுக் கந்த கோட்டத் தெம்மான்
எனுமெண் மைத்துணை யிற்றென வோர்ந்தாள்
அற்பி லடியேனை
எல்லுங் காத்தி யல்லுங் காத்தி
உரு. அந்தி காத்தி சந்தி காத்தி
முன்னுங் காத்தி பின்னுங் காத்தி
இடையிற் காத்தி யாண்டுங் காத்தி
நோக்கிட னெங்கு நனையே
நோக்கற் காய நோக்கு மளியே. (உஅ)

நேரிசைவெண்பா.

அளியான் மனுடன்சே யாமொருவ னம்பி
விளியா வியன்பெறலிங் குண்டேற்—களிகழியா
ஓர்கடவுட் சேய்நம்பி யார்கெடவா ரோய்விலருள்
கூர்கந்த கோட்ட குகா. (உகூ)

---

* உழப்பு—வலிமை; ஈகாரவெதுகை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவளர் மாகந்த கோட்டத்தெந் நாளுங் கடிபெருக்கித்
தாவற வேவிளங் கிரோன் பதுவிழிச் சண்முகநின்
றூவரு ணச்சடி யேனினித் தங்குந் துகளிலிடம்
தேவர்கண் மானவர் யாவரு மேத்துன் றிருவடியே. (௩௦)

வண்ணக்களஞ்சியம், காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியார் வேண்டுகோளின்படி, பாம்பன்: ஸ்ரீமத் - குமாரகுருதாசசுவாமிக ளருளிச்செய்த—

கந்தகோட்டமும்மணிக்கோவை முற்றிற்று.

குமாரகுருபரன் திருவடிவாழ்க

வடதிருமுல்லைவாயிற்

குகபரார்வண்ணம்.

இராகம் - புன்னாகவராளி.

தையத் தனன தத்தந் தந்தத்த தானன
தையத் தனன தத்தந் தந்தத்த தானன
தனனதந்த தந்ததான தனனதந்த தந்ததான
தனனதந்த தந்ததான தனனதந்த தந்ததான
தான தானன தான தானன
தனனு தனதன தைய தானனு
——தனதன தன்னுன தனனு.

சொல்லிற் பெரிய சுத்தங் கொண்டச்ச *நூறிய
மெய்யர்க் கினிய கத்தன் சிந்திக்கொ ணுமுதல்
பெரியவண்ட ரண்டம்யாவும் வனேபரன்செய் கின்றவாறு
நிறுவியந்த முஞ்செயீச னுயிரிருந்தி யங்குசோதி
நாத நாயகன் வேத நாயகன்
உதியா நிருமல னைவி லாதகோ
மெய்யற் புதனெ ருத்தன் பண்புற்ற தேவரும்
வையத் தவரு நித்தஞ் சிந்திக்கு மீறிலி

---

*நூறுதல்=பொடியாக்கல்; அழித்தலெனும் பொருளிற் பிரயோகிக்கப்படுவது.

அளவிறந்த வண்டகோடி களினிறைந்த விஞ்சையீசன்
அறைகடந்த சம்புமாசின் மதிமலர்ந்த புந்தியாளன்
ஓகை யேயுள னீகையே யுளர்
உளமீ துளனுயர் வள்ள னீதிசேர்,
தொய்யற் றிருவு ளத்தன் சந்தத்து மாலைகொள்
உள்ளத் திருநி ருத்தன் பண்டத்த னீயென
உரைசெயன்பர் நண்பர்ஞான முனைவர்வந்த னஞ்செயாதி
கறைதவிர்த்த வெண்குணேசர் பொறைமிகுந்ததுங்கரோதம்
நோயி லாவரு ணைய போதகர்
அழியா தவாமு நல்கு மேதையார்
——நிகரறு விண்ணுக நிறைவோர்; (௫)
தொல்வித் தகவ ளப்பந் தங்கொப்பில் சூர்களுள்
*நல்லக் கயல்வி ழிப்பண் கண்டத்தி கோனையும்
அணியிலங்க னங்கைமாறு டருளுரங்கொண் மங்கைநாடுய்
மனையுமன்றியொன் றின்மீது கவிசொல்கின் றதின்றுகாமென்
சீர்மை யேயுள சீர ஞனவன்
நவைதீர் பாமலை யெல்லை யோர்வளார்,
†பொய்கைக் கருகி ருக்குந் திண்டொத்த பாறையில்
ஐயற்றெ ழுதிருக்குஞ் சந்தர்ப்ப நீள்வலி
உடையவக்கம் விஞ்சுபூத கண‡விரண்டு தண்டவீரர்
கிளைநினைந்து கண்டுகீவிர் தமிழ்நலந்தெ ரிந்தகிரான்

---

* நலக்கயல் 'நல்லக்கயல்' என விரித்தல் விகாரப்பட்டது.

† பொய்கை=சரவணப்பொய்கை.

‡ இவர்கள்பெயர் உக்கிரமூர்த்தி, அண்டாவாணன் எனத் திருப்பரங்கிரிப்புராணஞ் செப்பும்.

மேல தோர்பிழை சார வேபணி
  மலைசேர் குகைநனி தள்ளி மோதிடீர்,
துள்ளித் துடிது டித்தஞ் சஞ்சற்கெ ஞவொரு
  வல்லுத் தாவ ளித்தன் றன்புக்கு ளானவர்
பினர்மொழிந்த தண்டவீரர் மரமிருந்த செம்பலாச
  மதையரிந்து தண்டடாக வருகெறிந்து நின்றபோது
மீனும் வீயும தாகி யேயுறும்
  அஞரே யறவென வள்ளு கீரினல்
    ——வகிர்கவி வன்னேவின் மிகவே; (வ)

தொல்லைப் படா ளிக்குஞ் சங்கட்ட மாரவை
  மெய்விட் டவுட னத்தங் கொண்டிச்செவ் வேள்பதி
தனின்மறஞ்செய் கின்றபாவி யெனவிரண்டு தண்டவீரர்
  களும்வெகுண்டு டம்பறைந்து சிறைபுரிந்து வந்தகாலை
ஈது தான்முரு கோன தேயென
  நினைசீ ரியனவி றுய்ய பாடலார்,
புள்ளிப் பொறியி ருக்குந் தொங்கற்சி காவள
  வையத் தொடொளி கக்குந் தங்கத்திண் மானமும்
அணிபதிந்த தந்தயான மளவிறந்த சிங்கயானம்
  எணிலுயர்ந்த தொங்கல்பீலி கொடிகணம்ப னந்தகோடி
ஏவ வாளரு மீடி லாவடல்
  மவிமா பகுதியு முள்ள சீருளார்,
சொல்லற் கரிய பொற்புஞ் சம்பத்து நீடிய
  வெள்ளிக் கிரிக டுக்கண் டங்கிச்ச தாவடி

யவர்விரும்பு கின்றவாறு புரிசிறந்த சம்பிரதாய
அருளுமன்பு மின்புமாகி நிலவகண்ட சம்புவான
மாசி லாமணி யீசர் காதலர்
அருள்சால் கொடியிடை *ஐயை பாலனர்
——முடிவறு முன்னேனி ளவலார்; (வறு)

தய்யர்க் குதவு சித்தம் பொங்கச்சு தாவரி
புள்ளுக் கிறைசு மக்குஞ் சம்பத்து ளாய்திரு
அணைவைகுண்ட விண்டுவாசி றுளவணிந்த மஞ்சுமார்ப'
வெனவணங்கு கின்றபேர்கள் கடவுளென்றி யம்புமாலின்
†ஆண மாமரு மானே னுவரு
பெரியா ரளவறு கல்வி நாதனர்,

தெய்வத் திருவி ருக்குந் துன்பற்ற மேனியில்
நல்வச் சிரமி ழைத்தங் கெம்பிட்ட சேகரம்
நுதலிலம்ப கஞ்சிகாத செவிவிளங்கு தொங்கரேசு
தருகுதம்பை கண்டவார மிடைவயங்க னந்தகோவை
பாட காதியெ லாமு மேவுற
வருமோர் கரிமகன் கொள்ள வாவினர்,

தொல்விட் கருமு கிற்குங் கங்குற்கு மேலென
மல்கற் குழலு மட்டுந் தண்டொத்த தோள்களும்
‡சகுலிகஞ்ச மம்பைமோது விழிகளுங்க தம்பநாறும்
இருபறம்பும் வம்புபூசு காதலங்க ளுஞ்சுலாவும்

* ஐயை=உமை; பிங்கலநிகண்டு.
† ஆணம்=அன்பு; ணைகரவெதனை.
‡ சகுலி=மீன்; வடசொல்.

நீரி லார்சுழி நேரோர் நாபியும்
  மலர்போ லடியுடை வள்ளி கேள்வனார்
    ——புகழ்முனி சொன்னாடு செவியார் ; (ரு)

வல்லைப் பொருமு லைப்பெண் பண்புப்பு லோமசை
  மையற் கினிதுகக்குங் கண்பெற்ற வாசவன்
உரமடங்க வந்தசூரன் விறலடங்க வென்றனேக
  கணமெழுந்து பம்பைபேரி முரசுதிண்டி மொங்கைவாரி
தாரை காகளம் யாம மாமுழ
  முருடா குளிதுடி நல்ல நாதமே,

செய்யப் பெரிய கட்கம் புன்சத்தி பேரயின்
  முள்ளுப் பாச டிக்குந் தண்டத்த மூவிலை
எறியிரும்பு குந்தம்வீசு சவளம்வன்கல் பிண்டிபாலம்
  முசலமம்பு சிந்துவாரம் வளைகள்குண்டு மந்த்ரபாசம்
நீடு கோடரி யீரும் வாளெழு
  குலிசா யுதமிக வுள்ள கேடிலா,

மள்ளற் படைகள் பக்கஞ் சந்திக்க வேபெரு
  வையத் தலமி தித்தங் கங்குற்ற வாசுரர்
களைவளைந்து மண்டைவேறு தொடைபிளந்த சந்துவேறு
  விழிவகிர்ந்த துண்டம்வேறு களம்வகிர்ந்த முண்டம்வேறு
கால்கள் வேறுகை வேறு வேறெ‌ன
  விரைவே யிறும்வகை செய்த நீதியே
    ——உறுசுரர் மன்னுமொர் மயின்மேல் ; (ருரு)

மையற் றவினன் மெச்சுஞ் செங்கைத்த நூபுரம்
  எல்லிற் சுடர்கொ ழிக்கும் பொன்கட்டு மோதிரம்

அவிர்சதங்கை தண்டைசால வொளிர்பதம்பொ ருந்தவேறி
அரைசிகண்டி தன்கலாப முழுவதும்ப டர்ந்துசூழ
நீள வீரிறை வீசு வீசலின்
நெடுமா மலைமுடி தள்ள வேகுநேர்,
கள்ளச் சமர்கோ டுக்குங் குன்றெடுத்த சூரன
துள்ளத் திறவுன் மத்தங் கண்டொப்பி லாவதி
இகல்கிளர்ந்த தங்கைவேலி னினைவறிந்தெ ழுந்துநீபி
வசுரன் மொய்ம்பு டம்புபீற வினைதியென்ற றைந்தவேலை
தேசு லாமது கோர மாமொளி
பலகோ டிபெருக வெய்தெ ரவிணும்,
மையுத் தலமு மற்றங் கண்டச்ச மேகொள
வள்ளுற் றயரெ ழுப்பந் தந்தச்சு தாதியர்
குமரசம்பு கந்ததேவ வெனவிளம்ப வஞ்சுசூரன்
உடல்வகிர்ந்து கங்கைமூழ்கி காமமர்ந்த வென்றிவேலின்
ஈச ஞர்சுர லோக மாளென
மகவான் மகிழுரை சொல்லி யேசிலா
——அரசுமரு டங்கேரி லருளோர்; (௬)

வல்லத் தாணி முத்தஞ் செந்தப்ப மூரியும்
கல்குப் புடையு டுத்துங் கங்கற்ற பூமியில்
எழில்விளங்கு தொண்டைநாடு கனிவிளங்க வந்தவூருள்
அலைததும்பு கின்றபாலி மடவைகெண்டை தும்பிவாவ
தாவி யாசினி வாளை சிவனி
புனிமா தமிழ்தரு சுள்ளி வார்பலா,

கள்ளிற் சுவைய ளிக்குங் கொம்பொட்டு தேனரை
வெல்லத் தினுமி னிக்குஞ் சம்புப்ப லாசிகண்
மிசைவிழுந்தி ழிந்தவேளை யுதிர்பழஞ்சி வந்ததேனும்
எருமைகுண்டைதும்பிகேழனடையினைந்தெழும்புகூழை
வாரி யேயிடு பான லேபல
உளநீள் வளமொடு செய்யி லேநெலாம்,
வள்ளுக் கதிர டித்தங் கங்கிட்ட நூழில்கள்
வெள்ளைத் *தாளமுத்தி றும்பொத்து வீசொளி
அருகினின்ற னந்தபேத குரவைதந்தி யங்குகாணி
உழவர்பெண்களந்தகார வுருவைவெண்பொனென்றுகாண
வேசெய் போழ்தவர் நேச வாடவர்
இவரார் புதியரொ னைய மேகொளா
——நிசமுண ரன்னோர்வ யினுமே ; (௲௫)
வள்ளைச் செவிகி டக்குந் துங்கப்பொ னோலைகள்
எள்ளச் சசியை முத்தஞ் சிங்கப்புன் மூரலின்
மணம்விழைந்த நெஞ்சமோடு பலமடந்தை நின்றுலாவு
தடமலிந்த மந்த்ரமேடை களுமகன்ற மன்றமோது
சாலை மாமடம் வாரி யாவணம்
அறமே புரியிட மையர் சேர்வுமே,
அல்லித் தளிரின் மச்சஞ் சென்றெட்டு மோடையும்
நெய்தைக் கடிம ணக்குஞ் செம்புட்ப வாவியும்
நவையடைந்த மைந்தர்மூழ்கி னலம்வழங்கு கின்றமான
சமுடனிந்த்ர மங் வாயு நிருதிசண்ட மந்த்ரிநாரம்

* தாளம் - உருட்சி ; ரகரவெதுகை.

ஈசம் வாருண மேசில் சூரியம்
மதிநீ ரெனுநல பொய்கை யோடுமே,
மல்லிச் செடிய ரத்தந் தண்பிச்சி மாதவி
முல்லைக் கொடிது ருக்கம் பைம்பச்சை கூவிளம்
மகிழ்செருந்தி கொன்றைகோடை தமனமிண்டை சந்தாளும்
வளருநந்த னங்கண்மேய பெரியவிஞ்சி கொண்டகோவி
லோடும் வானவர் சூழ்தெய் வீகமும்
உளவோர் வடதிரு முல்லை வாயில்வாழ்
——குகபர ரென்னுர்வ முளரே. (க)

வண்ணச்சந்த வளமெலாமுணர்ந்தவரும், சென்னையில் வசித்த தமிழ்ப்பண்டிதருமான க. வ. திருவேங்கட நாயடு வெனும் பெயரிய சிவநேசச்செல்வரது வேண்டுகோளங்கீகரித்து, பாம்பன்: ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள் தைய, தனன, தத்த, தந்தத்த, தானன, தனனதந்த, தந்ததான, தான, தனனு, தனதன, தானனு, தன்னுன என்னுஞ் சந்தங்களுறப் பாடியருளிய—

வடதிருமுல்லைவாயிற்குகபரர்வண்ண முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடிவாழ்க.

நவவீரர்

நவரத்தினக்கலிவிருத்தம்.

வீரவாகுதேவர் - மாணிக்கம்.

க. சீரா ருமுருக வேளுறை செழுமை
ஆரா ருநிலய வாரியி லமரேண்
நாரா ருவுழுவ லேறிடு நலிவில்
வீர வாகுவெனும் வீரனை விழைவாம்.

வீரகேசரிதேவர் - நாளம்.

உ. என்னை யாளிறை யாயுல கெங்கணும்
மன்னு கந்தபி ரான்மந்தி ரத்திடை
மின்னு வாழ்க்கை யருவீர கேசரி
தன்னை யுள்ளன்பிற் ருழ்வர்க்கின் றாழலே.

வீரமகேந்திரதேவர் - புட்பராகம்.

ந. ஓதரும் வீரம கேந்திர னொருவன்
பாதமு ளேபடர் மாந்தர பரமீ
ஆதரம் வீயம தாந்தரங் கருதுஞ்
சூதம காமர மீர்ந்ததோ மரவேள்.

வீரமகேசதேவர் - கோமேதகம்.

ச. அரணத் திறையோ னையனு ரதமேன்
காரணத் தெனுவார் கவனூ றிடுவான்

முரணிற் பொருசூ ரனொடே முனைவோன்
சரணச் சுகவீ ரமகே சனரோ.

வீரபுரந்தரதேவர் - வைடூரியம்.

ரு. திகையெலா நீக்கமி லாது செறிந்தபெருந்
தகையெலா மேற்றவிர் சாமி பதம்பரவாப்
பகையெலா நீக்கொரு பாடு பிறந்துளுவார்
மிகையெலாம் வீட்டிடும் வீர புரந்தரனே.

வீரராக்கததேவர் - வயிரம்.

சா. வீவயனமி லாமேல் வீட்டுநெறியை நேடும்
ஆவலறவர் வாழ்வா னட்டுமுருக வேளின்
தாவிலருள்கொள் வீர ராக்கதனடி தாழ்வார்
தேவருமறி யாவோர் சீர்த்தியிலுயர் வாரால்.

வீரமார்த்தாண்டதேவர் - மரகதம்.

எ. தாமத மெற்றிடு மாசில் சார்ச்சேந்தன்
சேமவ டிக்களி யாமொர் சீர்ச்சார்ந்தோர்
மாமிடன் மிக்குடை வீர மார்த்தாண்டன்
பூமன நச்சுநர் போதம் போய்க்காண்பார்.

வீராந்தகதேவர் - பவளம்.

அ. மள்ளலே றேண்சிகி யிவரு மஞ்சனை
உள்ளுவோ ரோங்கவ னுணர்வு சந்ததங்

கொள்ளுவீ ராந்தக னினைவு கொண்டிடின்
தள்ளுவார் காண்கணத் * தறுகண் யாவையும்.

வீரதீரதேவர் - நீலம்.

௯. ஆரெப்படி முனினும்மது போலத்திரு வருள்கூர்
நாரப்பெரு மானுயழ னுகப்பெய ரானுள்
தாரப்பொருள் வேலற்பணி தகைமைக்குண வீர
தீரப்பெய ரோனைப்புகழ் தெருளர்க்கிலை சிறுகே.

கந்தசஷ்டி முதலிய மாவிரத வழிபாடுகளில் வழுத்துமாறு
பாம்பன்: ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகளருளிச்செய்த—

நவவீரர்நவரத்தினக்கலிவிருத்த முற்றிற்று.

கவிக்கொரு கர்ப்பூரதீபமேற்றுக.

அட்டாட்டவிக்கிரகலீலை.

நாற்பத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்திரசேகரமர்த்தநாரீசரஞ்
சக்கரப்பிரதானம்
தக்ஷிணமூர்த்தமிலிங்கம்லிங்கோற்பவஞ்
தக்ஷயக்கியபங்கம்

* தறுகண் = அடுகக்கொல்லுதல்; சிறுபாணாற்றுப்படை காண்க.

சந்தியினிர்த்தனஞ்சந்ததிர்த்தனஞ்
சண்டேசாநுக்ரகம்
சலந்தரவதமகோராஸ்திரமேகப
தம்மசுவாரூடம்
சத்யசதாசிவம்மிக்கசதாசிவந்
தருலகுளேசுவரம்
சகசசகாசனங்கூர்மசங்காரமச்
சாரிவராஹாரி
சற்குருமூர்த்தமுமேசமுமாபதி
ஜயபுஜங்கத்ராசம்
சார்த் தூலஹரிபைரவங்கலியாணசுந்
தரம்வடுகங்கிராதம்
சந்தரவிருஷபவூர்திவிஷாபஹ
ரணஞ்சுவராபக்கம்
தகளறுக்ஷேத்திரபாலகந்தோல்கரு
டாந்திகம்முகலிங்கம்
தங்ககங்காதரங்கங்காவிஸர்ஜநஞ்
சுபசோமாஸ்கந்தம்
சூரவிம்ஹாரி*கமாரியமாந்தகஞ்
சுசி†மாணவபாவம்
சுபகரபிரார்த்தனைமூர்த்தகறுந்திரி
புராந்தகஞ்சுரர்பரசும்
சுமுககங்காளமிரக்தபிக்ஷைப்பிர
தானமிருஞ்சுடரே

---

* காமாரி 'கமாரி' எனக்குறுகிற்று. †மாணவபாவம்=சிஷ்யபாவம்.

சுடர்கவுரீவரப்பிரதம்மஹாபா
சுபதசொரூபமணி
தோன்றுபுஜங்கலளிதம்ரிஷபாந்திகந்
தோமறுகஜயுத்தம்

விந்தைவிளம்புகஜாந்திகம்வீணை
தயங்குதக்ஷிணமூர்த்தம்
மேதகயோகவினோதமதாக
விளங்குதக்ஷிணமூர்த்தம்
விமலபிக்ஷாடனங்கவலைபுத்தாரணம்
வேதகணம்புகழும்
விதிசிரகண்டனங்கவுரிவிலாசமந்
விதமெழிலரியர்த்தம்
வீரபத்திரந்திரிமூர்த்திமுப்பாதம
ஹாவேதாளிநடம்
வெருவறுமேகபதத்திரியுருவாய்
விளம்பறுபதுநான்கும்
விலாசவளிப்புநிமித்தமெடுத்தவொர்
மெய்ப்பொருளேதுவதுவே
விண்ணவர்மண்ணவர்கண்ணவர்யாவரும்
வீடருளாயெனவே

வந்தனைபுரியவிருந்துளனீயென
வண்டமிழான்மனசான்
வாழ்த்திவணங்கெனையாளவெனிருதய
மலரிலெழுந்தருளாய்

மந்திரநாயகதந்திரநாயக
மங்களநாயகவோம்
மயதவரீசரபரமகுஹேசுர
வசனமனுதீத
வரதக்ருபாகரகுமரபராபர
வரைவறஷாட்குண்ய
வஸ்துவெனற்புதசத்தியவித்தக
மரணமொடயனமிலா
வானவஞானகபோமணியேதிரு
மாலயனறியாவோர்
மாமலையின்பெயரான்குருநாதவென்
மருடெறுமாமுனியே. (க)

கலியுக ஆண்டு ருOOO - ல் நிகழ் விளம்பி வருடத்தில், பாம்பன்: ஸ்ரீமத் - குமாருகுருதாசசுவாமிகளால் இஃதருளிச் செய்யப்பட்டது. இவ்விருத்தத்தினை யுள்ளுருக்கத்தோடு முப்போதும் பாடி யாடுக. ஆடாவிடினும் பாடுக. அங்ஙனஞ் செய்வார்க்கு உரோகநாசம், பாபநாசம், சத்துருநாசம், ஆயுள் விருத்தி, தைரியவிருத்தி, வீரியவிருத்தி, புத்திரவிருத்தி, புண்ணியவிருத்தி யுண்டாதலோடு சர்வார்த்த சித்தியும், முத்தியும் வாய்க்கு மென்பது வாய்மை.

ஆகப் பிரபந்தம் கO-னுமுள்ள திருச்செய்யுள்-உருஅ.

குமரகுருபரன் திருவடிவாழ்க.